

Edini slovenski dnevnik
v Zedinjenih državah :-
Velja za vse leto . . \$3.00
Za pol leta \$1.50

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian Daily
in the United States :-
Issued every day except Sundays
and Legal Holidays :-
50,000 Readers :-

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. NO. 72. — ŠTEV. 72. NEW YORK, MONDAY, MARCH 27, 1916. — PONEDELJEK, 27. MARCA, 1916. VOLUME XXIV. — LETNIK XXIV.

Mesto Verdun je v plamenih. Vroči boji ob celi fronti.

VČERAJSNJE URADNO POROČILO PRAVI, DA JE ZAČEL VERDUN NA VEČ MESTIH GORETI. — KAJ POROČA BERLINSKO ČASOPISJE. — UTRDJE OKOLI TRDNJAVE SO ZELO POŠKODOVANE. — OBSTRELJEVANJE NEMŠKEGA TABORA. — NEMCI OBSTRELJUJEJO DRUGO FRANCOSKO BOJNO ČRTO. — ANGLEŽI SO BILI V FLANDRIJI VEČKRAT PORAZENI.

Berlin, Nemčija, 25. marca. — Včerajšnje uradno poročilo naznanja, da so nemške granate povzročile v Verdunu velik požar. Oficielno poročilo se glasi dobesedno: — Včeraj se ni ničesar posebnega pripetilo. Ob reki Maas je divjal zelo vroč artilerijski boj. Nemške granate so povzročile v Verdunu požar.

Pariz, Francija, 25. marca. — Francozi so v Argonih Nemce parkrat nepričakovano napadli in vjeli precej nemških vojakov. Zaplenili so tudi veliko vojnega materiala. Zapadno od reke Maas je obstreljevala nemška artilerija drugo francosko bojno črto.

Infanterija podnevi sploh ni stopila v akcijo. Berlin, Nemčija, 25. marca. — Zadnji čas je nastalo v severnem delu Francije zelo lepo vreme. Potemtakem se bodo vojaške operacije veliko lažje razvijale, kot so se dozdaj.

Tukajšnje časopisje je prepričano, da se bo vnela v najkrajšem času odločilna bitka, v kateri bodo Nemci zmagovali. Verdun se izvanredno dolgo časa drži, vzdržati se pa ne bo mogel. Zadnje brzojavke naznanjajo, da je nastalo tako lepo in jasno vreme, da zamorejo videti Nemci z višin, katere so zavzeli, stolpe verdunskih cerkva.

Berlin, Nemčija, 25. marca. — Težka nemška artilerija vzhodno od reke Maas je težko poškodovala zunanje verdunske utrdbe. Ljudstvo si je svesto zmage. Res je, da so imeli Nemci pred Verdunom velike izgube, toda to ni popolnoma nič omajalo upanja v končno zmago. Zavezniška trditve, da so izgubili Nemci pred Verdunom 200,000 vojakov, je naravnost smešna. Francozi so veliko več izgubili kakor pa Nemci.

Berlin, Nemčija, 26. marca. — Težka nemška artilerija je ob celi fronti v akciji ter z vso silo obstreljuje Verdun in utrdbe okoli njega. Današnje uradno poročilo se glasi tako-le:

Včeraj se položaj na zapadni fronti ni veliko izpremenil. Nemška artilerija je tako obstreljevala Verdun, da je začelo mesto na več krajih goreti.

Včeraj smo razstrelili severovzhodno od Vermelles več min, ki so povzročile precejšnjo škodo.

Berlin, Nemčija, 26. marca. — Zapadno od Hauco-urta so zasedli Nemci nekaj francoskih postojank in vje-
li 23 častnikov ter 1.870 mož.

Pariz, Francija, 26. marca. — Tukajšnje časopisje poroča: sledeče:

Ponoči je vzhodno od reke Maas vladal skoraj popoln mir. Francozi so obstreljevali nemški tabor pri Croix des Chambers. Nemci so se morali umakniti.

V Argonih so francoske čete napadle par nemških postojank in jih z naskokom zavzele. V Vogezih smo obstreljevali neki nemški proviantni vlak.

London, Anglija, 26. marca. — Iz angleškega glavnega stana poročajo:

V Flandriji so nas Nemci parkrat napadli; mi smo se morali umakniti, ker so bili Nemci v veliki premoči. Nad nemškim taborom se je pojavilo več naših zrakoplo-
vov in ga začelo obstreljevati. Nemcem se je posrečilo iz-
streliti neki naš zrakoplov.

Pariz, Francija, 26. marca. — Nemci so včeraj z vso silo obstreljevali vas Malencourt in hrib št. 304. Opravi-
li niso ničesar. Parkrat so dospeli prav do naših strelnih
jarkov, pa smo jih vedno pogнали v beg.

Višina št. 304 je izvanredno močno utrjena. Nemci pravijo, da bi bila z zavzetjem te višine ogrožena želez-
niška proga Pariz-Verdun. Akoravno jo Nemci zavzame-
jo, ne bodo veliko dosegli, ker je v naših rokah še veliko
višin, ki so višje kot je hrib št. 304.

Berlin, Nemčija, 26. marca. — Tukajšnje časopisje
na dolgo in široko razpravlja o situaciji pred Verdunom.
Vojaški strokovnjaki pravijo, da so napeli zadnje dni
Francozi vse sile, da bi vzdržali napade. Zdaj so izprevi-
deli, da se jim to ne bo posrečilo. Ako mesto v desetih
dneh ne bo padlo, bo padlo v dvajsetih.

Nemške operacije se še niso popolno razvile, Fran-
cozi so pa že začeli omahovati. Zavzetje Verduna bo groz-
no uplaval na vso francosko javnost.

Visoka starost.
Tarrytown, N. Y., 25. marca.
Danes je umrla v hiši svojega si-
na najstarejša prebivalka tukaj-
šnjega mesta, gospa Martha J.
Fitzgerald. Vzrok smrti je bila
pljučnica.

Zračni napad.

Angleški avijatikli napadli nem-
ško opirališče. — Baje so dosegli
svoj namen. — Pogrešani.

London, Anglija, 26. marca. —
Tri angleške aeroplane, ki so se
udeležili zračnega napada na
nemško letalno hangarje v Schles-
wig-Holstein, pogrešajo. — Dvoje
nemških patrolnih ladij je potopil
en en nemški torpedni rušilec
še se je tudi potopil.

Nocojsnje uradno poročilo se
glasi:

„Včeraj so napadli naši letalci
nemške naprave za zrakoplove v
Schleswig-Holstein, vzhodno od
otoka Sylt. Hidroaeroplane so
spremljali blizu do nemške obali
torpedni rušilec in lahke križar-
ke.“

„Trije hidroaeroplani, ki so se
udeležili napada se še niso vrnili.
Rušilec Medusa se je zadel v ru-
šilec Laverock in bati se je, da
se je Medusa potopil v hudem vi-
harju, dočim se je mostvo rešilo.
Naši rušilec so potopili dva obo-
rožena nemška patrolna čolna.“

Podrobnih poročil še ni, toda iz
danskih poročil je možno sklepa-
ti, da je napad dosegel svoj na-
men.“

Zrtvi razstrelbe.

Petersburg, Va., 25. marca. —
Danes sta umrla v tukašnji bol-
nišnici dva delavca, ki sta bila ra-
njena pri eksploziji v du Pontovi
smuđnišnici v Hopewell, Va.

Eden je bil takoj ubit pri ek-
sploziji. Za imena obeh poškodov-
ancev niso hoteli povedati v bol-
nišnici.

Potopljen angleški parnik.

Marseilles, Francija, 26. marca.
Zadnjo sredo je potopil podmorski
čoln v Sredozemskem morju
angleški parnik „Minneapolis“. Tako
je sporočil kapitan angleškega
parnika „Leicestershire“.

Bibby, ki je danes dospel semkaj,
Kapitan Bibby pravi, da je do-
bil v Sredozemskem morju brez-
čizen klic na pomoč od parnika
„Minneapolis“, čes, da je bil par-
nik ravnokar torpediran in da se
potaplja. Parnik „Leicestershire“
je takoj s polno paro odplnil na
lice mesta na pomoč, toda bilo je
že prepozno, ker se je „Minnea-
polis“ že potopil. Kapitanu Bib-
byju je neznana usoda mostva.

Fronta pri Solunu.

Berlin, Nemčija, 26. marca. —
Dopisnik nekega tukašnjega ča-
sopisa poroča, da se vrše na grški
meji vroči spopadi med franco-
skimi in bolgarskimi četami.

Francoška artilerija je z vso silo
obstreljevala bolgarske pozicije,
toda škoda, ki jo povzročila, ni
posebna. Bolgari so izstrelili ne-
ki francoski zrakoplov, ki je pa-
del v jezero Dorain.

Važno za slannikarje.

V soboto se je vršila v Har-
lem River Casino, na 127. cesti in
drugi Ave., veselica v praznino
uspehov, ki jih je dosegla unija
izdelovalcev slannikov.

Veselica je uspešna nad vse pri-
čakovanje. Udeležilo se je je ka-
kih 4000 ljudi.

Kakor je bilo že poročano,
so zastavkali slannikarji v U. S.
Hat Company, 588 Broadway. Po-
licija išče tri radi nepravilnega
obnašanja, pa jih doslej še ni mo-
gla dobiti v roke.

Gospodar slannikarske tovar-
ne Postman & Company, 149
Wooster Street, je predlagal de-
lavcem, če hočejo delati na kon-
trakt, česar pa unija ne dovoli.
Unijski delavci, ki so tam za-
posleni, naj se zglase v unijskem
uradu ter naj poročajo o tem. —
Kdor se ni v uniji, naj hitro to
stori, ker je v njegovo lastno ko-
rist, da more unija podvzeti vse
potrebne korake, če se delavcem
gode krivice s strani delodajal-
cev.

Brezplačno

dobe vsi naši naročniki v Pennsylv-
niji knjžico „Nova postava se
ponavzelo delavcev v Pennsylv-
niji.“ Spisal jo je knjižničar Kosta
Unkovik, praznik.

Značilno pismo.

Pismo Amerikanca, ki zdaj služi
v francoski armadi. — Strašne iz-
gube. — Grozni prizori.

San Antonio, Tex., 26. marca.
O. Stevens piše — Danes sem do-
bil pismo svojega prijatelja
Johna B. Browna, ki je svoj čas
pripadal uradniškemu štabu „Los
Angeles Examiner“ in ki služi
zdaj v francoski armadi. — Pismo
se glasi:

„Samo peklo ni moglo ničesar
hujšega roditi, kot so nemški na-
padi. Akoravno bi živel sto let, bi
mi bilo ime Verdun neprestano
na mislih. Kadar koli se bom spo-
nil grozovitosti in groznih pri-
zorov, ki so se odigravali v tej o-
kolici, se bom stresel po vsem te-
lesu.“

Natančno ti ne morem pisati,
Menda ni nikdo zmožen, da bi že
vsaj približno opisal to grozno
klanje. Zemlja se je tresla pod
mojimi nogami, pokanje granat
je bilo tako strašno, da tovariš
ni mogel razumeti tovariša. —
Kjer je bila včeraj vas, je danes
kup razvalin, kjer je je bila več-
raj lepa pokrajina, leže danes ku-
pi mrtvecev. Ko so me z ambu-
lančnim vozom odpeljali z boji-
šča, smo se vozili ure in ure mi-
mo samih mrtvecev. Poti ni bilo
nobene, vozili smo se po krvavih
sledih. V vozu je bilo prostora za
štiri osebe, toda ko smo dospeli
na cilj, je bilo v vozu štirikrat
toliko ranjencev. Bog daj, da bi
naše ljudstvo onkraj oceana nik-
dar kaj takega ne doživelo. Se
zdaj, ko sem v bolnišnici na var-
nem, mi zveni po ušesih pretre-
sljivo kričanje ranjencev, še zdaj
slišim polshišne vzdihne smrtno-
ranjenih. Pred očmi so mi nepresta-
no krvavi telesni deli, nakaženi
obrazi in kri, sama kri.

Nemški cesar čestita zakladni- čarju.

Amsterdam, Nizozemska, 26.
marca. — Nemški cesar je poslal
cesarskemu državnemu zakladni-
čarju poročilo, v katerem mu čes-
tita na uspehu, ki ga je dosegel
četrti nemški vojni posojilo.

„Ta novi dokaz združene volje
in neomajne sile“, je rekel cesar,
„je vreden vrstnik že ponovnih
dejanj, ki dokazujejo junštvo
in patriotizem naših čet na boji-
šču vsak dan.“

„Narod, ki stoji kakor en mož
tako združen in trden proti vsem
napadom sovražnikov, se sme na-
dejati, da bo z božjo pomočjo do-
segel zmago v pravični (!) stvar.“

Zboljanje brezličnega brzojava.

Genova, Italija, 26. marca. —
Dasi je še vedno bolan, William
Mareoni neprestano dela na svo-
ji novi iznajdbi, ki se tiče izbolj-
šanja brezličnega brzojava. On
noče povedati, v čem leži to iz-
boljšanje, hoteč prej svojo iznajd-
bo patentirati. Če se posrečijo vsi
poskusi, bodo uporabili novo iz-
najdbo pri brezličnih brzojavih v
zavezniških armadah.

Mareoni upa, da bo šel te dni v
Rim, da bo delal končne poskuse,
nakar bo odšel na fronto.

Chile in Nemčija.

Rim, Italija, 25. marca. — Sem
je dospelo poročilo, da bo repu-
blika Chile zaplenila vse nemške
ladje v njenih pristaniščih, če ji
Nemčija ne plača \$12,000,000, ka-
tere je republika še pred vojno
založila v Nemčiji za konverci-
jo chiliskega denarja.

Tornado.

Davis, Okla., 25. marca. — Nad
tukašnim mestom se je pojavil
 silen vihar, ki je povzročil veliko
škodo. — Osem oseb je bilo mrt-
vih.

POZOR ROJAKI!

Kdor še nima Slovensko-Ameri-
škega Koledarja za leto 1916, naj
ga nemudoma naroči. V zalogi ga
imamo samo še nekaj izvodov. —
Stane s poštnino vred 35 centov.
Naročite ga takoj!
Slovenic Publishing Co.,
83 Cortland St., New York, N. Y.

Zavezniški svet.

Salandra in Sonnino bosta zasto-
pala Italijo. — Prebivalstvo ju je
navdušeno pozdravilo.

Pariz, Francija, 26. marca. —
Nocoj so dospeli sem angleški mi-
nistrski predsednik Asquith, znan-
janji minister Grey, vojni mini-
ster Kitchener, munijski mini-
ster George, in šef generalnega
štaba, Robertson.

Na kolodvoru so jih čakali čla-
ni francoske vlade in velikanska
množica prebivalstva. Pozdrav je
bil prav pristen. Ulice, po kate-
rih so se diplomati vozili, so bile
vse okrašene z zastavami.

Pariz, Francija, 26. marca. —
Danes popoldne sta dospela sem
italijanski predsednik Salandra
in zunanji minister Sonnino. Na
kolodvoru sta ju sprejela ministr-
ski predsednik Briand in finančni
minister Viviani.

Navzočih je bilo tudi veliko
druhih francoskih uradnikov. —
Ljudstvo, ki se je zbralo na kolo-
dvoru, je bilo francosko narodno
himno. Ulice so bile tako prena-
polnjene radovednih gledalcev,
da je policija komaj napravila
mir.

Zavezniški vojni svet se bo v
kratkem začel. — Zastopniki za-
veznikov se bodo dogovorili, kak-
šna naj bo kampanja proti Nem-
cem in Avstrijem.

Zastopnik Japonske.

Tokio, Japonsko, 25. marca. —
Pri zavezniškem vojnem svetu bo
zastopal Japonsko finančni mini-
ster baron Joširo Sakatani.

Nemški cesar.

London, Anglija, 25. marca. —
Reuterjeva brzojavna agencija
je dobila iz zanesljivega vira po-
ročilo, da bo nemški cesar v naj-
krajšem času odpotoval v Vilno.

Nemci v ofenzivi.

Petrograd, Rusija, 26. marca.
Vojno ministertvo naznanja, da
se je posrečilo stopiti Nemcem ob
železniški progi pri Mitavi v ofen-
zivo. Parkrat so navallili na ruske
postojanke, toda Rusi so jih po-
gnali v beg. Bitka severovzhod-
no od Postavy še ni končana.

Pozor pošiljatelji denarja!

Tekom vojne smo odposlali hro-
dincam, posojilnicam ter pos-
nemim osebam na KRANJSKI
STAJERSKO, ISTRIJO, KORO-
ŠKO, HRVATSKO, in druge kra-
je AVSTRO-OGESKE bliso 7 mi-
lijonov kron. Vse te poljke
tve so dospela v roke prejemnikov
ne tako hitro kakor prej v mirni
čas, toda zanesljivo. Od tukaj s-
vojakom ne more denarja poljke
ti, ker jih vedno prestavljajo, lah-
ko pa se poljke sorodnikom al
mancem, ki ga od tam poljkej-
vojaku, ako vedo za njegov naslov
Denar nam poljke po „Dome-
stic Postal Money Order“ ter pr-
ložite Vaš natančen naslov in na-
lov osebe, kateri se ima trplačati

Cene:			
K	Š	K	Š
5.....	85	120.....	15.90
10.....	1.50	130.....	17.25
15.....	2.15	140.....	18.55
20.....	2.80	150.....	19.90
25.....	3.50	160.....	21.20
30.....	4.15	170.....	22.55
35.....	4.80	180.....	23.85
40.....	5.45	190.....	25.20
45.....	6.15	200.....	26.50
50.....	6.80	250.....	33.15
55.....	7.45	300.....	39.75
60.....	8.15	350.....	46.40
65.....	8.80	400.....	53.00
70.....	9.45	450.....	59.65
75.....	10.10	500.....	66.25
80.....	10.75	600.....	79.50
85.....	11.40	700.....	92.75
90.....	12.05	800.....	106.00
100.....	13.25	900.....	119.25
110.....	14.40	1000.....	132.50

Ker se zdaj cene denarju skoraj
vsak dan menjajo, smo primorani
računati po najnovejših cenah in
bomo tudi nakazovali po njih. —
Včasih se bo zgodilo, da dobi na-
dlovnik kaj več, včasih pa tudi kaj
manj. List dospe na napad pos-
tredi par dni kasneje in med tem,
ko dobi naslednji list v roke, so
ori nas cene morda že večkrat spre-
menile.

TRVEDKA FRANK SAKIN.

83 Cortland St., New York, N. Y.

Villa se še vedno skriva. Nemci torpedirali parnik.

**VILLA NA UMIKANJU PUŠČA ZA SEBOJ RANJEN-
CE IN NABIRA NOVIH VOJAKOV. — PRI NAMI-
QUIPI JE PREMAGAL CARRANZOVO POSADKO.
— SLUŽBA AEROPLANOV. — POLOŽAJ AMERI-
ŠKIH ČET. — POROČILO GENERALA PERSHINGA
NA VRHOVNEGA POVELJNIKA FUNSTONA. —
UBITI ROPARJI. — NEMŠKI PODMORSKI ČOLN
NAPADEL ANGLEŠKI PARNIK.**

Casas Grandes, Mehika, 26. marca. — General John
J. Pershing, ki se je vrnil semkaj, pripoveduje, da se Vil-
la umika. Villa je pustil za seboj osemnajst ranjencev,
toda je povečal število svojih čet s tem, da je s silo od-
vedel seboj mnogo mladih dečkov.

General Pershing je za gotovo zvedel, da je Villa pre-
magal Carranzovo posadko v NamiQUIPI. Naznanil je tu-
di, da se je pomaknilo opirališče ameriških čet 120 milj
južno.

Sklepati se more, da napreduje ameriška konjenica
vedno bliže Villi, dasi v poročilih ne omenjajo nikakih
krajev.

Aeroplani nadzirajo zvezno progo, ki veže mesto Co-
lumbus z ameriškim četami v Mehiki.

San Antonio, Texas, 26. marca. — Francisco Villa je
ušel mehiškim četam, ki so ga sprva premagale pri Na-
miquipi in trije oddelki ameriške konjenice ga preganja-
jo. Ameriške čete so zdaj že 230 milj južno od meje in če
Mehikanci ne ustavijo sami Ville, se bo ta razdalja kma-
lu še povečala. Villov uspeh, da se mu je posrečilo uiti iz
nevarnega položaja, v katerega so ga pognale ameriške
čete je bil natančno opisan v podrobnem poročilu, ki ga
je poslal general Pershing generalu Funstonu. Funston
je poslal poročilo dalje v Washington, ne da bi objavil
vsebine.

Mexico City, Mehika, 26. marca. — Vlada naznanja,
da postajajo Yaqui Indijanci, ki so se prej bojevali proti
konstitucionalistom, prijazni. Več glavarjev se je že po-
nudilo, da se predajo z vsemi svojimi četami. Yaqui In-
dijanci zahtevajo, da dobe nazaj vso zemljo, ki so jo la-
stovali njihovi predniki.

Queretaro, Mehika, 26. marca. — Mehiški vojni mi-
nister, general Obregon, graja Združene države, ker tr-
pe na svojem ozemlju razne mehiške zločince, ki so krivi
skoraj vseh nemirov in splet, ki se gode ob meji.

Taki ljudje, je rekel Obregon, poročajo Villi o vseh
dogodkih in so skoraj gotovo tudi krivi za vse zločine, ki
jih je zakrivil Villa s svojimi ljudmi pri Columbusu in
drugje.

Queretaro, Mehika, 26. marca. — General Pedro Goz-
man in dvaindvajset drugih, vsi člani Villove drhali, so
bili danes ubiti v bitki v bližini Lagune in Dinamite.

Tekom boja med vladnimi četami in roparji je bilo
ujetih tudi deset mož, ki so jih takoj potem usmrtili.

London, Anglija, 26. marca. — V petek popoldne je
torpediral nemški podmorski čoln kanalski prevozni par-
nik „Sussex“, pri kateri priliki je bilo precej potnikov ra-
njenih in mrtvih, med njimi nekaj Amerikancev.

„Sussex“ je imel na krovu 386 potnikov. Kapitan
parnika je videl sled torpeda nekaj sto metrov stran, ho-
tel se je umakniti, pa je bilo že prepozno. Velikanski su-
nek je takoj uničil brezlično napravo.

Pomoč je prišla nekoliko pozno, ker brezlična brzo-
javka radi poškodbe strojev ni natančno povedala mesto
nesreče.

Večino potnikov so izkrcali v Boulogne. Druge pa so
vzeli angleški torpedni rušilec na Angleško. Vsled eksplo-
zije je nastala na parniku velika panika. Parnik so potem
vlekli v pristanišče. Število žrtev znaša petdeset oseb.

Pariz, Francija, 26. marca. — Večina potnikov, ki se
je rešila s parnika „Essex“, zatrjuje, da je bil parnik tor-
pediran in da ni nikakega dvoma o tem. Parnik ni bil pos-
varjen. Mnogi zagotavljajo, da so videli sled torpeda.

Washington, D. C., 26. marca. — Dočim smatrajo vlad-
ni uradniki zelo resnim napad na angleški potniški parnik
„Essex“, vendar odločno zanikujejo, da so že dobili vse
podrobnosti. Tako uradna kakor privatna poročila so si
edina v tem, da je bil parnik napaden od podmorskega
čolna, in sicer brez svarila. Vlada Združenih držav še ni
storila v tem nikakega koraka, temveč čaka, da bo dobila
vse potrebne podrobnosti.

Rim, Italija, 26. marca. — Na parniku „Sussex“ je
bilo tudi nekaj Italjanov in še vedno ne vedo o njihovi u-
sodi. Tukaj vlada veliko zanimanje, kako stališče bo zav-
zela v tem oziru vlada Združenih držav ter smatrajo Ame-
riko za edino državo, ki zamore preprečiti potapljanje po-
tniških parnikov brez svarila.

Kriza.

Rim, Italija, 25. marca. — Svak-
celar Bethman-Hollweg kmalo
odstopil in da bo njegov nasled-
nik knez Buelow.

Vsem tistim rokomi, ki bolehamo na želodcu, slabi prebavi, zaprtju, slini, krvnosti, glavobolu, revmatizmu, trnjam, bolečim križu, ako ste prehlajeni in kašljate, inate morda bolne ledice, močur, jetra, težke in otekle noge, roke, ste trudni, posebno ako inate kako moško bolen, zgubo moči in čemoglosti itd.; vsem tem priporočamo naše zdravljenje, ako hočete doseči zopet zdravje. Veliko rojakov si je z našimi zdravili prihranilo operacije. Najbolja zdravila za odpravo krofa, za rast las, zoper pešavost itd. Ako potrebujete pomoči in zdravil, obrnite se na nas, mi vam poslijemo zastoj vsa pojasnila, kako se morate zdraviti, da pridete zopet k zdravju. Pišite takoj in naslovite vsa pisma takole:

J. F. DOLENC, P. O. Box 519, Milwaukee, Wis.

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 95, Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUGHAR, Box 836, Rock Springs, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 402, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Pooblaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

MARTIN IVKO, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVASNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Isler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kan.
I. porotnik: MARTIN ŠTEFANIČ, Box 78, Franklin, Kan.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 623 Dawson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No 2, Box 114, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopis naj se pošilja I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Družbeno glasilo: "GLAS NARODA."

Turki in Turčija.

Turško prebivalstvo je razdeljeno v štiri narodnostne skupine, na turško, grško, armensko in arabsko. Največ sovražnikov ima turška narodnostna skupina in ta je tudi najslabša. Mladoturki se zamažajo turščino, da bi povsod veljavil turški jezik, nego vzleže vsemu naporu izboljšanja pozicije za pozicijo. Turstvo se zamore razvijati samo v tistem malem delu Male Azije, kjer prebivajo pravi Turki kompaktno. Teh pet milijonov duš bi že moglo ustvariti narodno življenje, če bi ti pravi Turki v kulturnem in v zdravstvenem oziru ne bili tako skrajno zaostali. V nobeni pokrajini azijske Turčije ni sifits tak razširjena, kakor tukaj. Med mladenci, ki pridejo na nabor, sta komaj dva procenta od te bolezni neokužena. Pomlajenje turške krvi in vladanje turške narodnosti v otomanski državi se zli profesorju Mosilu nemogoče.

Narodno zavednost grške skupine je zadnja vojna med Grško in Turčijo silno povzdignila in vsled tega je na maloazijskem obrežju naseljene Grke smatrati za jako nevaren element turške države v slučaju komplikacij.

Manj nevarni so vzleže vsem v priporočeni revoluciji Armeni. Vsi bogati in vplivni Armeni so združeni s Mladoturki in hodijo z njimi, nacionalisti pa so Rusiji ravno tako nasprotni kakor Turčiji in morda še bolj.

Najbolj nevarni Turčiji so Arabi. So, ki so jih na Arabskem ustanovili Angleži, Francozi in Amerikanci, so zbudile v njih močno narodno zavest, ki se je še povečala, ko so Mladoturki začeli svojo propagando za otomansko narodnost.

Mladoturška vlada postopa proti arabskemu narodnostnemu gibanju zelo strogo, zatira časopise, razpušča društva, jemlje arabske dijake k vojakom, a vse to samo razvema arabsko rodoljublje in postruje nasprotje Arabov proti Turkom. Mladoturki nečejo odnehati, ker vedo, kaj bi se zgodilo, če bi Arabi postali samostojni. V tem trenutku bi namreč vladar Arabov postal kalif, dušni poglavar vsega mohamedanstva. Zakaj prorok Mohamed je bil Arab, obe sveti mesto mohamedanskega sveta sta arabski, sveta knjiga je spisana v arabskem jeziku in ta jezik je liturgični jezik vseh mohamedancev.

To je vzrok, da se mladoturki Arabov tako boje in da Rusi, Angleži in Francozi tako izdatno podpirajo arabsko narodno gibanje. Vse te tri države imajo namreč na milijone mohamedanskih podanikov, ki bi jih radi zrgali vplivu kalifa v Carigradu. Angleži upajo, da bi se nova arabska država ali prostovoljno ali prisiljeno podvrgla njihovi nadvladi in bi z njeno pomočjo se laglje obvladali mohamedansko prebivalstvo v svojih kolonijah. To je vzrok silovitim prizadevanjem

Angležev za podminiranje turškega gospodstva v Arabiji.

V Siriji in deloma v Mezopotamiji so do zadnjega časa dominirali Francozi s svojimi šolami, samostani, bolnicami in obrtnimi podjetji. Toda njihovi gojenci so se skoro vsi vrgli v naročje arabskemu socializmu in sovražijo Francoze, ker jih je strah, da bi Francija danes ali jutri te pokrajine anektirala, kakor Alžir, Tunis in Maroko. Ravno tako nasprotni so pa tudi Mladoturkom, kajti le-ti jih preganjajo na vso moč.

Mladoturška vlada je hitro spoznala nacionalistični vpliv različnih zavodov, ki so jih ustanovili Evropejci in Amerikanci in poskušala je, da s konstitucionalnimi odredbami spravi pod svoj vpliv vse šolstvo na Turškem. Francija, Rusija in Anglija pa turških šolskih postav niso hoteli priznati, ampak so se sklicevale na takozvane kapitulacije, namreč na pogodbe, ki so bile skoro vse v zadnjih desetletjih od Turčije izsiljene.

Komaj je pa turška vlada dokončala mobilizacijo in bila tako pripravljena za vse slučaje, je že tudi kar kratkim potom razveljavila vse kapitulacije. V mladoturških krogih je ta energični korak povzročil veliko veselje, kajti s tem je mladoturška moč znatno narasla. A tudi vse drugo prebivalstvo, mohamedansko kakor kristjansko, je z veseljem pozdravilo odpravo kapitulacij, ker so sovražni tuji postali s tem podrejeni ravno tistim postavam, kakor domačini.

Sovraštvo proti tujcem so Mladoturki leta in leta gojili. Od tega so živeli, s tem življenjem so si ustvarili stranko, ki jih je spravila na krailo. V svojih listih so Mladoturki dosledno slikali vse tujce kot izsesovalce turške države in globoko se je ukoreninilo mnenje, da turški državljani zato ne sme svobodno saditi tobaka, ker tega Franki ne dovolijo. Ljudstvo namreč ne ve in tudi ne verjame, da ima Turčija ogromne dolgovne in da se porabi dohodek iz tabačnega monopola, od carin itd. za plačevanje obresti teh dolgov.

Ljudstvo vidi, da so pri upravi Dette publique, pri Banque Ottomane, v pristaniških, parobrodskih, električnih in drugih podjetjih nastavljeni sami Francozi in Angleži in zato se ljudsko nasprotje obrača poglavitno proti njim. Vojno proti njim bi vse mohamedansko in kristjansko prebivalstvo pozdravilo z veseljem, pozabljeni bi bili vsi notranji razpori in vlada bi mogla med vojno izvesti vsakovrstne preuredbe, ki jih v mirnem času ni mogla.

Nasprotje domačega prebivalstva proti Angležem, Francozom in tudi Rusom je tako, da bi hipoma združilo večino narodnosti in konfesije v turški državi. Zopetna pridobitev izgubljenih evropskih provinc ni misel, ki bi razgrela vsako srce. Še manj smisla ima prebivalstvo za gesla o domovinski ljubezni in državnosti.

General Villa.

Inserat.

veljavi, pač pa je vse edino v nasprotju do Angležev. Rusov in Francozov.

Za skupnost in moč države ni dosti smisla med prebivalstvom. Azijske province bi sploh najraje videle, če bi Turčija izgubila še zadnje svoje ostanke v Evropi. "Kaj pomenijo za nas vsi al-Estani? Propast, v katero izginjajo naši davki, je mesto, od koder prihajajo naši najvišji oblačniki, ki uničujejo naše blagostanje in prinašajo zakone, ki nasprotujejo sveti "Siriji", to je Carigradu." Tako oznanjajo turški duhovniki in tako tudi pišejo arabski časopisi. Navedena fraza je doslovno navedena iz jako znamenite knjige, ki je šele pred nekaj časi izšla.

Tega torej, kar se pri nas imenuje domovinska ljubezen, ni mnogo med prebivalstvom turške države, pač pa je toliko več smisla za konfesijo in je najmočnejši faktor nasprotje do Angležev, Francozov in Rusov.

Vsled balkanske vojne so azijske province turškega cesarstva malo trpele, nekatere je sploh nislo občutilo.

Leta 1913, kakor tudi prošle leta je bila letina tako dobra, tako, da je Turčija bila v najzlatnejši meri preskrbljena z živili. Ker vlada splošno pomanjkanje zaslužka je v nebroj ljudi brez dela, ne vpliva nič preveč, če se mladi ljudje od domačih ognjišč pokličejo pod zastavo. Vlada lahko pokliče pol milijona krepih in mladih ljudi v vojaško službo in vsi pojdejo radi, ker se jim bo pri vojakih dosti bolj gojilo, kakor doma. Ker je Enver paša skoro vsa v zadnjih letih našeta državna posojila porabil za oborožitev armade, je domnevati, da ima armada dobre puške, dobre topove in zadosti municije, sicer pa ima v svojih skladiščih tudi nebroj starih pušk, ki se da jo prabiti. V dolgem presledku pred in po drugi balkanski vojni je bilo dosti časa in priložnosti, da se je armada izvežbala in so nemški oficirji v turški službi v tem oziru gotovo storili, kar se je dalo.

(Konec prihodnjic.)

Podražanje piva na Češkem.
Temeljem vladnega dovoljenja se je po celi Češki podražilo pivo za 5 K pri hl. oziroma navadno pivo za 8 vinarjev pri litru.

Roparji umorili osem oseb.
"Kuryer Codzienny" poroča iz Lublina, da so roparji v bližini Lubartowa umorili in oropali osem oseb.

Preveč.
Žena: Ti govori kar hočeš... Meni pravi moj notranji glas... Mož: Jezas, Jezas, zdaj ima pa še notranji glas...

Z naraščanjem let izginjajo tudi pogoji in izbirljnost. Popuša se na idealih in končno to izgleda kakor pri madžarski licitaciji: Kdo da najmanj.

Prosti ljudje imajo popolnoma drugačne ideale kakor pa oženjeni in v mladosti ima človek zopet druge ideale, kakor pa v dobi, ko se nahaja v takozvanih "najlepših" ali še poznejših letih. Poznamo to. V dvajsetih letih smo imeli druge ideale in želje, kakor pa danes, ko nam je že "dvajset proč". In kar nam je bilo idealno takrat, to se nam dozdeva danes kakor glupost in mnoga bi bila danes veliko srečnejša in zadovoljnejša, ko bi takrat ne bila dosegla svojega ideala.

"Kako si vi predstavljate ideal moškega značaja, dražestna gospica?"

No, da bi imel črne oči, da bi bil zamišljen, da bi nikomur ne gledal v oči nego samo njej, da bi imel male, prav male brčice pod nosom, katere si mora zopet poravnati po vsakem poljubku, da bi nosil moderno oblekico in se imenoval Zvonimir.

Dosti malo in takšni ženski stvarici zadostuje za ves blagor, za vse življenje. Črne oči, male brčice in ime Zvonimir. Od teh treh stvari hoče živeti, ob njih hoče biti srečna noter do smrti.

Druga ima zopet drugi ideal o moškem značaju. Njen pričakovani mora biti filozof z belo kravato, ki bi znal plesati valček na levo, da bi jej napisal vsak dan pesmico v album in vsako nedeljo da bi šel z njo iz mesta v prirodo.

"Kako si vi to predstavljate, milostiva?"

"Jaz? Jaz sem vendar že poročena. Jaz sem dobila moža, ki je bil takšnega značaja, kakor sem ga želela. Danes seveda —"

"No! Kaj še! Ideal ostaja ideal, kakor zlato ostaja zlato."

"In zlato stvari pridejo iz mode."

Takrat, pred leti, ko se je možila, je dobila moža, ki je imel vse lastnosti njenega ideala. To je bilo takrat in za takratno življenje je to popolnoma zadostovalo. Dostoj se more tarnati, ali ko bi se možila danes, bi bil njen ideal drugačen. Njen mož je vedno dober, ali noče ljubosumiti, dasi je nekoč ljubosumil, tako da ji ni bilo niti milo, niti z njim hoditi na predstave in ko bi se možila danes, bi imela drugačno poročno obleko in tudi drugačen ideal.

On tudi. Njegovim idealom je bila vitka, nežna plavalaska — in dobil jo je za ženo. Danes mu je ta vitka jelka osvela in odebela, da vse poka na njej. In še — — — Skratka: ko bi se danes ženil, imel bi drug ideal kot takrat.

Ideal je trenutno hrepenje. — Nekako dobro vztraja, ali potem — človek ima vendar oči, da se zamore ogledati po idealu. In ko bi sam ne usteval ali ne imel priložnosti, nauči ga svet.

Vsak ideal s časoma obledi, ker človek vidi okoli sebi vedno in vedno toliko novih pojavov, ki spadajo tudi k njegovemu idealu.

Nekdo je srečen v življenju, ali pri tem želje venomer rastejo, kakor cvetje pomladi na lokih. In so srečni ljudje, ki pa vendar čisto zlihujejo, da so drugi mnogo srečnejši, da so drugi imeli lepši ideal, kakor oni.

In vsak raj postane vsakdanji, traja-li malo dalje.

Biblični prastarišem je zadostoval raj z drevjem, evetlicami, ptički in potoki. Sedanje ljudstvo ima druge ideale, zato bi jim takšen raj ne zadostoval. In morda je postal ta biblični raj prvim ljudem vsakdanjen, morda so si domislili, da je drugje mnogo krasnejše življenje, zahrepeneli so priti drugam — in prišli so.

A v ganljivem soglasju živimo skoro vsi v tem prepričanju, da je vsakdo od nas imel nekoč nekak ideal in ko smo dosegli ta ideal, pravimo si, da ta ideal ni bil pravi, da smo si imeli zbrati drug vzorec.

Mlad študent goji skrbno svoj ideal, postati nekoč profesor. Ob neumornem delu in pehanju uresniči se mu ta ideal. Dobro se mu godi, njegovo življenje je sijajno osigurano, ali pri najbližji priložnosti pozabi pripombe, ko bi imel takrat tak razum, kakor ga ima danes, bi bil študiral advokata. Tem se godi baje najbolje.

A advokat vam pripoveduje, ko bi on imel takrat ta razum in izkušnost, kakor jo ima danes, ne bil bi nič drugega študiral kakor medicino.

Ideali! K ose človeku ideali uresničujejo, naenkrat se mu zdi, da si je imel ipak izbrati in gojiti drugačne ideale. In na svetu je že

tako, da se postavljamo s svojimi ideali in željami, da se jim moremo rogati, ko smo jih dosegli.

"Ko bi imel takrat to pamet, ki jo imam danes —"

To tudi jaz pravim in pravili bodo to vsi, ki mislijo, da bodo za deset let imeli to pamet, kakor jo imam odanes.

Za kratek čas.

Slab strelec.

"Tristo medvedov, kako pa streljaš, rekrut, da nikdar ne zadeneš! Kaj si po svojem pokliu?"

"Krojač sem, gospod lajtnant!"

"No, potem bi pač moral dobro zadeti, saj si se vendar učil nit devati v šivanko!"

"Je že res, gospod lajtnant, toda ne na tristo korakov daljave."

Zvestoba.

Nekoč je pribežalo iz ruskih vrst prav veliko vojakov istega polka, ki so se dali ujeti. Avstrijski poveljnik jih začudeno vpraša: "Kaj niste prisegli, da boste ostali zvesti zastavi?"

Nekdo izmed ujetnikov odgovori: "Saj zato smo pa prišli v vam; kajti naša zastava je že od večera pri vas."

Dobra volja.

Na Rusko-Poljskem je bilo. Častnik ukaže nekemu infanteristu naj spleza na streho bližnje kmečke hiše in naj pogleda tja v daljavo, če bi opazil sovražnikovo

gibanje. Vojak uboga. Na strehi mu izpodrsne ter skoči, da ne bi padel, na tla. Prileti pa naravnost na svojega poveljnika in oba sta se nato valjala na tleh. Ko se dvigneta, se je seveda vojak opravičeval, častnik mu pa nejevoljno reče:

"Kaj ti nisem rekel, da splezaj na vrh hiše, ne pa na moj vrat!"

Prva skrb.

Neki posredovalec ženitovanj pripoveduje, da poznajo ženske le tri vprašanja, ako se jim priporoča ženina. Mlade in lepe dame vprašajo: "Kakšen je?" Zrelejšje neveste: "Kaj je?" Popolnoma dozorele samice pa planejo takoj z vprašanjem: "Kje je?"

Sladki spomini.

Gost: "Čudno je gledati vašega hišnega hlapca, kako on snazi obuvalo. Dela z rokami ravnotako, kakor bi igral na violino!"

Gostilničar: "Resnica! Bil je namreč popreje godec-virtuoz!"

Ni vedno pripročljivo.

"Ali je resnica, gospod doktor, da je škodljivo in nevarno si barvati osivelo lase?"

"Za nekatere ljudi je to pač zares nevarno! Na primer: moj brat si je samo enkrat namazal in po barval lase in brke in je dobil takoj strašno bolezen — dovod s šestimi otroci!"

Odgovor.

Zdravnik: Toliko spijete na dan. Za božjo voljo, gospod župnik, kje ste se pa naučili tako pijančevati.

Kmet: V oštariji.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:

Skrbi za dušo, v platno vez. —.50
Marija Varhinja, v platno vezano —.50
Marija Varhinja, v usnje vez. \$1.20
Sveta Ura, v usnje vezano \$1.20
Rajski Glasovi, v platno vez. —.45

POUČNE KNJIGE:

Abecednik nemški —.25
Ahov nemško-angleški tolmač, vezan —.50
Berilo prvo, vezano —.30
Berilo drugo, vezano —.40
Cerkvena zgodovina —.70
Domači zdravnik —.50
Hitri računar —.40
Pesmarica, nagrobnice —\$1.00
Poljedelstvo —.50
Popolni nauk o čebelarstvu, vezan \$1.00
Postrežba bolnikom —.20
Sadje in v govorih Slovensko-angleški in angl.-slov. slovar \$1.50
Slov.-angl in angl.-slov. slovar —.50
Slovenska Slovnica, vez. —\$1.20
Trtna už in trtorja —.40
Umna živinoreja —.50
Umni kmetovalec —.50
Veliki slovensko-angleški tolmač \$2.00
Voščilni listi —.25
Zgodba sv. pisma —.60
Žirovnik, narodne pesmi, 3. zvezek, vez., po —.50

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Božični darovi —.15
Ciganova osveta —.25
Don Kizot —.20
Erazem Predjamski —.20
Fabiola —.25
Gočevski katekizem —.25
Hedvika —.25
Hildegarda —.25
Hirlanda —.25
Hubad, pripovedke, 1. in 2. zvezek po —.20
Ilustrovani vodnik po Gorjenkem —.20
Izanami, mala Japonka —.20
Izdajalec domovine —.20
Jaromil —.20
Jeruzalemski romar —.45
Knez črni Jurij —.25
Krvna osveta —.20
Leban, 100 beril —.20
Malomestne tradicije —.25
Menija, 1. in 2. zvezek —.80
Mlinarjev Janez —.45
Mrtvi gostje —.25
Na jutrovem —.30
Na različnih potih —.20
Nedolžnost preganjana in poveljana —.15
O jetiki —.15

Odvetniška tarifa

Pavliha —.25
Pod Turškim Jarmom —.25
Pregovori, prilike, reki —.25
Revolucija na Portugalskem —.20
Srečolovec —.20
Strelec —.20
Sv. Genovefa —.25
Sv. Notburga —.20
Titanik —.30
Trojka, povest —.50
Turki pred Dunajem —.35
Vojna na Balkanu, 13. zvez. \$1.85
Zgodovina c. in k. pešpolka št. 17 s slikami —.50
Zgodba o povišanju —.30
Zgodovina slov. naroda 5. zvezek —.40
Zlate jagode, vez. —.30
Življenja trnjeva pot —.50
Življenje na avstr. dvoru ali Smrt cesarjeviča Rudolfa (Tragedija v Meyerlingu) —.75

SPILMANOVE POVESTI:

1. zv. Ljubite svoje sovražnike —.20
2. zv. Maron, krščanski deček —.25
3. zv. Praški judek —.20
4. zv. Arumugan, sin indijskega kneza —.25
11. zv. Rečca in bela vrtinica —.30
12. zv. Prisega huronskega glavarja —.30
15. zv. Angelj suznjev —.30

RAZGLEDNICE:

Newyorške s cvetlicami, humoristične, božične, novoletne in velikonočne, komad po —.03
ducat po —.25
Z slikami mesta New Yorka po —.25
Album mesta New Yorka s krasnimi slikami, mali —.35

ZEMLJEVIDI:

Združenih držav mali —.10
veliki —.25
Balkanskih držav —.15
Evrope, vezan —.50
Vojn astenska mapa \$1.50
Zemljevidi: New York, Colorado, Illinois, Kansas, Montana, Ohio, Pennsylvania, Minnesota, Wisconsin, Wyoming in West Virginia in vseh drugih držav po —.25
Avstro-Ogrske mali —.10
veliki vezan —.50
Celi svet —.25
Velika stenska mapa U. S. na drugi strani pa celi svet \$1.50

OPOMBA: Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, pošti nakaznici, ali poštinih znamkah. Poština je pri vseh cenah že vračunana.

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Brad doek, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr MARTIN IVEK, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421—7th St., Joliet, Ill.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN AUSEK, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, štev. 1, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreca Jezusa, štev. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovence, štev. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bo- de oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

POROČILO IZIDA VOLITVE ZA KRAJ PRIHODNJE KONVEN- CIJE JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE.

Sernam glasovnic, katere so bile prešete potom pomožnega odbora Jednote v prisotnosti glavnega tajnika in glavnega blagajnika. V ELY, MINN., dne 13. marca, 1916.

St.	Joliet.	Lorain.	Eveleth.	St.	Joliet.	Lorain.	Eveleth.
1			76	58	1		18
2	1	1	48	60			19
3	16	6	3	61	14		
4	2	18	11	64	13		
5			22	66	49		
6	4	17	6	68	7	9	18
7	7	16	6	69	1	11	1
8	25		2	70	9	1	
9	2	15	1	71		41	
10		28		72			7
11	6		1	75		28	1
12	37		1	76	1	1	5
13			1	77		6	11
14		8		78	19		
15	128	8		79			4
16	3	47		81	9	2	3
17			49	82	21		
18			83	1		2	
19	9	32	8	84			9
20			85				36
21			86	6			2
22			87	8		2	
23			88	4			6
24	1	29	89	3	19		
25			90		2		15
26			92	26			
27			94	1	49		2
28			99	25			
29			100				8
30	1	10	101	1	1		6
31			103		27		
32	8	40	104	11	5		
33		49	105				
34			106				
35	33	8	107				
36	6	16	108				
37		15	109		10		
38		7	110				
39	17	5	111				
40	4		112				
41		21	113				
42			114				
43	37		116	5	13		
44	9	4	117	1	2		
45			118				
46	6		119				
47		11	120				
48		6	121				
49	32		22				
50		1					
51							
52							
53							
54							
55							
56							
57							
Skupaj 648				902			

Ely, Minn., dne 18. marca, 1916.

Mi zdolaj podpisani uradniki in pomožni pregledovalci glasov- nie za mesto zborovanja Jednote, tem potom potrjujemo da smo pregledali in prešeli vse glasovnice, kakor so bile poslano od krajev- nih društev in od njih uradno potrjene ter spričujemo, da je izid vo- litve kakor sledi:

Za mesto Eveleth je glasovalo članov(ie) 964

Za mesto Joliet je glasovalo " " 648

Za mesto Lorain je glasovalo " " 902

Skupaj oddanih glasov 2514

PODPISI:

Geo. L. Brozich, tajnik J. S. K. J.

John Gouze, blagajnik J. S. K. J.

Joseph A. Mertel, Pomožni odbornik,

Louis Champa, Pomožni odbornik,

John Grahek, Pomožni odbornik,

Joseph Spreitzer, blagajnik Dr. št. 1,

Joseph Kolenc, predsednik Dr. št. 2,

John Somrock, predsednik Dr. št. 114.

OPOMBA.

Društva štev. 16 in 38 so poslala poročila volitve, toda niso po- slala glasovnic, zatoraj nismo mogli teh vpštevat.

Društva štev. 50, 79, 84, 105, 106 in 112, niso poslala nobenega poročila ne glasovnic.

Glasovnice društev 16 in 38, (če bi se prav vpštevale), ne spre- menijo rezultata glasovanja.

GEO. L. BROZICH, glavni tajnik.

Moje letovanje.

(Nadaljevanje.)

Odločil sem se, da ostane letos v Ljubljani. Tu imam domačo po- stelj, zdrav zrak, dobro pitno vo- do in sploh vse udobnosti, mu- začnem v enem dnevu naštevati, da bi ga laže prepričal.

On pa: "He, he! Kaj ne, slabi- časi in pa draginja! Jaz sem se pa ravnokar pripeljal iz Rimske to- plje, jutri se pa peljem k Vrbske- mu jezeru, kjer imam že nekaj ted- nov svojo ženko."

Bah! In lažnivec! Sem si misli- l. Tak širokoustnež! Ko je vendar znano, da niti flakajja ni mogel plačati, s katerim se je voljal on in njegova rodbina v letovišče tja v neko vas za Golovecem. Tu za Go- lovecem so njegove Rimske toplje in Vrbsko jezero! Razjezilo pa me je tako, da sem skoraj pozabil iti tisti dan drugje skozi Zvezdo.

Vse to je dalo povod, da sem za- čel resno premišljati, ali bi vendar ne kazalo, da bi za nekaj tednov zapustil Ljubljano. In ko je nasto- pila neka vis maior, ki je končno povzročila odločitev, moram reči, da nisem bil žalosten.

Ko hodim namreč nekoč umer- jenih korakov in s pripojeno gla- vo po svoji sobi, na prste šteje- svoje pomisleke, ki sem jih imel za Ljubljano in proti, zaslišim strašnega pok in šipe zaklepe- čje v oknih. V tistenu hipu pa me zapusti pogum, ki me diči vsedkar, kadar v gostilni Pri Raci z Gustav Adolfovo ženarnostjo prerešeta- vam vzroke izgubljenih vojska in snujem načrte za bodoče. Brez su- kije in klobuka, samo z dlanjo leve roke pokrivajoč svojo velikansko plešo na glavi, hitim na ulico, mi- sleč, da je potres. Tu pa izvem, da je zletela v zrak smodnišnica na ljubljanskem polju in da je nevar- nost, da ne bi eksplodirala še dru- ga, v kateri je mnogo stotov smod- nika.

To bi bilo pa vendar preveč, da bi se zaradi nemarnosti vojaške o- blasti, s katero kot neoficijalni ge- neral že tako ne morem biti zado- voljen, pustil meniti, tebi nič vre- či v zrak! Zato sem takoj prevrnil vse svoje prejšnje naklepe, se hi- tro opravi in pripravi: in ko na- ročim svoji brezobzi služabnici, stari Mici, kako da naj odpravi krojača, ko bi prišel ta mrcina spet s kakim neplačanim računom, vzamem kolo in nahrbtnik ter se odpravim na pot. Slovo od Mice je bilo kratko, pa presrečno. Jaz sem ji rekel: "Servus, Mierl!" o- na pa je zahreščala, zapiraje vra- ta za menoj: "Gospod, nohet si pa le porežite, da vam na kolesu ne bo v napotje!" Reči pa moram, da mi je ta njena materinska briznost privabila debelo solzo v oko, ki se mi je utrla šele, ko sem se spod- taknil nad zabojčkom smeti, ki so sredi veče čakale pobiraca.

Nisem pa imel namena se takoj nastaniti v kakem letovišču, tem- več hotel sem napraviti najprej nekajdnevno turo po svetu. In kam naj jo okrenem, mi ni bilo treba premišljati; zakaj načrt sem imel že dalje časa pripravljen. Zdal je šlo samo še za to, da ga uresni- čim.

II.

Mnogo sem slišal praviti o ro- mantičnosti Alpske doline (Am- pezzo) na meji Tirolske in Laskke, o slikovitosti njenih jezer in leto- višč. Vse to je zbudilo v meni že- ljo, to dolino prepotovati, obenem pa turo združiti s kratkim izletom v Benetke, kamor od južnega iz- hoda imenovane doline ni več da- leč.

Dohod v Ampeško dolino na se- veru je pri Toblachu na Tirolskem, odkoder vodi nekaj časa v impo- zantni nadmorski višini (1450 m) lepa cesta preko orjaških dolomit- skih Alp naravnost proti jugu, do- kler se ne pripre v Zgoranjital- sko nižino. Vsa dolina, katere pa- le srednji del se imenuje Ampez- zo, je dolga kakih 100 km, in ker po njej ne teče železnica, cesta pa primerno viši, je za potovanje sko- zi njo kolo najpripravnije sred- stvo.

Do Toblachu pa sem se vozil z vlakom. Ker je bilo treba v Belja- ku prestopiti in nekaj ur čakati vlaka, ki bi me popeljal proti Ti- rolski, sem imel priliko si ogleda- ti mesto.

Bilo je ravno opoldne in zato stopim v neko gostilno. Ker so bili drugi prostori zasedeni, sedem k- mizi, pri kateri so bili samo trije gospodje. Na običajno vprašanje, jeli dovoljeno prisesti, so sicer mi- lostno prikinili, vendar pa nič kaj povšeči. In šele, ko srebam juho, spoznam, kaj da je temu vzrok; zagledam namreč napis: Stamm- tisch. Da nisem jaz sem spadal, to je bilo gotovo; vendar pa mi ni ka- zalo se presedati sredi obeda. Kak-

snj gostje pa sedajo za to mizo, mi je postalo kmalu jasno. Na mizi je bil nabiralnik za Suedmarko, o- dičen z Bismarkovimi in drugimi vsenemskimi izreki; tudi vžgalice so bile Suedmarkine. Ko pa se na- kosim in prižgem svečlico s Ciri- govimi vžgalicami, ki sem jih no- sil pri sebi, opazilo so ti trije neod- rešeni na škrti slovenske barve. Pomembno so se spogledali in njih vsenemske oči so se zablistele, ka- kor da bi imeli pred seboj kandi- data za drugi slovenski mandat ko- roški. Iz njihovih napol glasnih o- pomb pa sem slišal nekaterikrat besedo "Krauer" in "Provoka- tion". Da bi jim pa ne dajal dalje povoda za razburjenje, sem v svo- ji slovenski pohlevnosti mirno vstal in odšel.

Prišedi iz gostilne, pa zapazim na ulici izredno mnogo ljudi; po- vod temu je bil lov na vola, ki je ušel mesarskemu hlapcu. Iz zani- manja, ki je z njim sledila ljudska množica prizoru, sem sklepal, da je bil za Beljačane ta dogodek pač najzanimivejši vsega tedna.

Raznobočno pa je bilo življenje na kolodvoru. V tem času je na Koroskem mnogo tujcev in zato je promet živahen. Ko se je ustavil vlak, so se usipali ljudje iz kupe-jev kakor mravlje iz mravljišča, drugi so pa z nervozno naglico hi- teli s perona proti vozovom. Sliša- ti pa je bilo vse mogoče jezike; kajpada tudi slovenskega, ki sem se jaz v njem sam s seboj pogo- varjal. Tako sem pripomnel na slovenskih tleh tudi slovensčini do- veljave.

Od Beljaka proti Tirolski je bi- la vožnja dolga in dolgočasna. Si- eer je Dravska in Pustrska dolina lepa in zanimiva; vendar pa tiste- ga, ki je navajen opazovati narav- ne lepote peš hode ali vozeč se s kolesom, razgled iz železnega vo- za ne more zadovoljiti. Jedva se ti zbudi zanimanje za kako točko, že ti izgine iz vidika, ne da bi se je mogel ogledati in tako nasititi svojih telesnih in dušnih oči.

Čimdalje se je za vlak pomikal, tem bolj se je zozevala dolina, ob- straneh so se pa kazali vedno višji vrhovi, tupatam tudi že s sneži- mi progami. V vozove je vstopalo vedno več turistov. Zlasti na neki tirolski postaji jih je vstopilo to- liko, da so bili vsi kupeji natlače- nopolni. Kakor sem spoznal iz nji- hove govorice, so bili Angleži. — Vsakdo pa je imel nahrbtnik, go- spodje in dame, dečki in deklice; sicer pa tudi domačine, odrasle in otroke, vidish tukaj redkokdaj brez nahrbtnika, tudi ko gredo po vsak- danjem opravilu. In kako pripra- ven je nahrbtnik, sem se prepričal tudi jaz na tej turi. Spravi sem vanj vse, kar je potrebno na nekaj- dnevnem potu, nosil sem ga pa na hrbtu ali pa imel privezanega ob kolesu.

Ker so se vozovi z letoviščarji vedno bolj polnili, izstopil pa je le malokdo, sem sklepal, da so vsi namenjeni v Toblach. In ker mi je pripovedoval prijatelj v Ljublja- ni, da so v visoki sezoni hoteli v Toblachu čisto vsi zasedeni, sem se začel že v resnici bati, da ne bi dobil prostora. Ozlovolji me je pa tudi dež, ki je začel polagoma ro- siti. V strahu sem bil, da bi mi ju- tri ne nagajal in kazil turo. Ven- dar eno in drugo se mi je pogodu izteklo. Ker je imel vlak zamudo, je bil že trd mrak, ko je privozil v Toblach. Prvo je torej bilo, da sem si poiskal prenočišča. Dobil sem v hotelu, sicer ne prve, vendar pa druge vrste, lepo opremljeno sobo po tako zmerni ceni, da sem se ču- dil. V vsakem oziru sem bil pa za- dovoljen tudi z jedjo. V vsakem našem trgu bi prenočeval in večer- jal draže, dasi neprimerno slabše.

Drugo jutro sem si ogledal kraj. To je malo mesto, obstoječe iz sa- mih vil in hotelov, izmed katerih so nekateri prav impozantni in po velikosti in po eleganci. Kako ve- lik pač mora biti promet tujcev, da so vse te naprave dobičkonosne, ko sezona traja vendarle samo dva meseca! Sicer pa podjetniki in do- mačini store vse, da bi kar največ tujcev privabili in jim omili- li bi- vanje tukaj; in to sem videl nekaj let pozneje tudi v Švici.

Zaraditega ti prekrasni hoteli in penzionati, restavrant in kavarne z vsem komfortom, in kakor ome- njeno, v onih, kamor zahajajo srednji sloji, ne pretirane cene. Da je seveda v najelegantnejših vse dražje, je naravno, kakor je tudi u- mevno, da so cene tem višje, čim- dalje se gre po Ampezzo proti la- škemu, in sicer zato, ker se kraji oddaljujejo od železnice in je torej dovoz težavnejši.

Pa tudi narava je te kraje boga- to obdarila s svojimi krasotami, se- veda samo za nekaj mesecev v le- ta: večji del leta jih pač krije sneg in led.

Pri Toblachu se Pustrska do- lina nekoliko razmakne; pokriva

jo bujno zelenje, travniki in tem- ni jelovi gozdovi, ki so z njimi ob- rasli in tudi obrobni hribi. V oza- dju pa se vzdigujejo mogočni gor- ski velikani, mestoma pokriti z večnim snegom; izmed teh so po- sebno veličastni Dolomiti, ki na ju- gozahodni strani od Toblachu mole- visoko pod nebo svoje razdrpane, rdečkaste vrhove. Zrak pa je sveč in rezk; saj leži Toblach že 1200 m nad morjem.

Preden sem zapustil ta kraj, sem otipal kolo, da bi videl, ali je na- vlak kaj trpelo; ker manj se ti pokvari, ko se voziš z njim, kakor pa na železnici, kjer ga premeta- vajo semintja, kakor so ravno raz- položeni. In ko najdem vse v redu, se odpeljem po cesti, ki se pri To- blachu odepi od Pustrske doline in vodi proti jugozahodu v Ampez- zo in Italijo. Cesta je kakih 20 km sicer še precej napeta, ker se vzpne od 1200 m še do 1450 m nad mor- je, vendar pa sem vozil brez po- sebnega truda, ker je pot izredno lepa. V svočem jutranjem zraku sem drčal skozi jelove gozde po ozki, na obeh straneh od visokih gora obdani dolinici, da je bilo ve- selje, ter sem prvič razsedel kolo pri Toblaškem jezeru, da sem si ga ogledal. Sicer ni bilo več zgodaj, vendar pa sem se čutil, da je bilo že toliko turistov na potu, ki sem jih ali srečaval ali prehiteval. Ka- kor jaz, so bili tudi oni prav raz- posajene volje. Smejali so se in vi- skali, da je odmevalo od gorovja.

Potem na naj reče kdo, da živ- ljenje ni lepo! Bežite vi, čemer- kavi modrijani in bledični poeti, ki učite in poje, kako pusto je življenje! Pusto se vam zdi, ker ste sami pustili in ga s svojo pu- ščabo grenite še drugim!

Vozec se dalje, sem opazil na le- vi strani ceste griček, ki je delo- ma porastel s travo, deloma pokrit s ploščevino, iz njega pa štrle ee- vne podobne naprave. Ker so ko- rakale po njem in okrog njega vo- jaške straže, ki so takoj postale pozorne, ko sem si začel ogledova- ti to grmado, sem uvidel, da imam pred seboj trdnjavo, namenjeno za ne ravno prijateljski sprejem našega zaveznika Laha, ko bi se mu kdaj vžubljilo prodirati po tej poti s sovražnimi četami. Prav ta- ko se je pa tudi Lah zavaroval proti svojemu prijatelju kakih 50

kilometrov niže, onkraj Pieve di Cadore.

Navadnemu davkoplavevemu ci- vilnoomenjenemu pameti sicer ne bo šlo v glavo, zakaj je proti zavezni- ku treba takih smrtonosnih pri- prav, ki požro milijone in milijo- ne in milijone denarja. Jaz pa, ki v gostilni "Pri Raci" vodim vojs- ke in rušim trdnjave, vse to lah- ko umejem, in to tem bolj, ker imam tudi jaz prijatelje, ki kar preže na moje hibe in jim ne mo- reš pripraviti večjega veselja, ka- kor ako me osmešiš in oškoduješ. Zato moram njim nasproti biti vedno na braniku prav kakor Av- strijci proti Lahu in narobe.

Za dokaz samo dva zgleda: Ko sem nekoč prošil za službo, ki pa še nikakor ni bila dvorno-svetni- ška, ampak le daljna etapa do nje, in so se sanje zame nekaj časa re- zgodno kazale, to bi bili morali ve- ljeti obraze mojih ljubeznivih pri- jateljev. Po strani so me gledali, zabavljali čez me in intrigirali, ko- likor in kjer so mogli. Čimbolj pa je kurz zame padal, tem prijaznej- še obraze so navidez delali meni nasproti. In ko sem slednjič res- strašansko propadel — prišel ni- sem niti v terno —, so mi kar po- vrsti izrekli sočutje in obžalova- nje: ti hinavci, dočim so se mi za hrbtom rogali in smejali.

Prav tako so se vedili, ko se je zaročila z mano dotasta Meta Pok. Zavist jih je vžijala. Kakor zvija podagra izlete ude starega laliko- ziveca. Bil jih je pa spet sam slad- kor in med, ko se je najina zaroka razdrla. Kadar jim pa v gostilni "Pri Raci" zleže čevček v lase, da se nahajajo v stanju, ko človek go- vori, kar misli, zbada me in mi očitajo kmetavzarsko kmetavšči- no, češ, kako se more olikan člo- vek toliko izpozabiti, da si začne vprico dame obrezavati nohte. Zla- sti jih bode voči moj edini spomin tako trpkonočnega ljubca, moj nohet. In tedaj jim pomaga še celo upokojeni pismošona z nabuljenim nosom, venomer jecljač: — "Pa- res, omikan človek! To je že pre- več! Jaz bi kaj takega nikdar ne storil!"

Temu svojemu premišljevanju o pravem prijateljstvu je bil ko- nec, ko sem privozil k Dirsenskem jezeru (Duernensee). Prekrasna le- za in kristalnočista voda sta obr- nili nase vso mojo pozornost. Zdal

se mi je prvič pokazal sloviti Mon- te Cristallo v vsem svojem veliča- nstvu. Njegovi razriti vrhovi so se zrealili v jezeru. Počasni sem vozi- mmo, da sem si mogel ogledati vs- to lepoto.

Nato pa sem prišel v Schluder- bach. To je letovišče z elegantni- mi hoteli, ležeče 1440 m nad mor- jem. Tukaj sem pustil kolo in sem- jo poč udaril po stranski cesti, ki vodi od Schluderbacha proti ju- gozhodu. Ogledati sem si namreč hotel tudi Mizurinsko jezero, ki leži od glavne ceste kaki dve uri- stran sredi Dolomito. Ta stran- ska pot je mestoma sicer strma, ta- ko da morajo tudi oni, ki se vozi- jo na vozech, stopati z njih, vendar pa mestoma bi mi bilo kolo dobro slu- žilo. Ker sem imel pa peš hode še več prilike naslajati se nad prirod- ni lepoto, ki jih je tukaj to- liko, da ne veš, kam bi najprej o- brnil svoj pogled, mi je bilo tudi- tako prav. Zanimal me je zlasti ve- ličastni Monte Cristallo, ob kate- rega severovzhodnem znožju sem hodil. Njegove gole in navpične stene so kaj lepo kontrastirale z beloto snega, ki je bil nasut po raz- sekah in rovih. Ko pa prekorajim italijansko mejo, ki se tukaj glo- boko zaje v Tirolsko, se mi je od- pri na severni strani razgled na Rdečestene (Rotwand), čigar re- bri so se rdečile v jutranjem soln- eu, kakor bi bile prevlečene s šk- ratom. Turisti, katerih je bilo na cesti toliko, kolikor pri nas sem- njarjev, kadar gredo na semenj, so tukaj postojali, oziroma stopali z vozov in opazovali prekrasni pa- norama, ki ga je nudil od solnčnih žarkov obliti Rdečestene. Postal sem tudi jaz in se divil krasoti.

Ko sem se nato povzpelo malo vi- še, se je prikazal izza vzhodnega obzorja slikoviti Trivirzee (Drei Zinnen). To je gora posebne vrste. V višini kakih 2500 m se vzdiguje- jo iz ruševitih tal druga tik druge tri velikanske, več 100 m visoke- skale, katerih srednja je najvišja, najnižja pa je vsa razrita kakor kaka podrtina. Vsaj videti je od- daleč tako. Njih od jutranjega ali večernega solnca obsevane stene se rdečijo ko kri, dočim so odso- dne strani plavkaste barve. Kaj le- po se je videlo tudi prostrano tur- istovsko zavetišče ob Trivirzeu, na- tanočeno sem pa razločil tudi tu- rist, ki so ležli proti njemu.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLENDAR

za leto 1916.

Velja s poštnino vred 35 centov.

Obseg berila:

Domovini in narodu. (Pesem.) — Običajni Kalendar. — Strašna štivilka. — Krogla. — M

Potuhnjani Hans.

Spisal Rado Murnik.

Stražni trobec je zatrobil živahno budno in zatroglo molitev, da se je svečano razleglo po novi vojašnici v Metelkovi ulici, po tihem predmestju in mirnem ljubljanskem polju v vedro nedeljsko jutro.

Angel varuh gospod Morove stotnije, dnevni korporal s čako na glavi in rdečo listnico med prvim in tretjim gumbom napete vojne suknje, je burno odprl vrata prvega voda, jih zaloputnil in kričal: "Vstanite, mrhe lene! Sest je že! Danes ste smeli smrčati celo uro več kakor o delavnikih. Na noge, lenuhi zanikarji!" In odkolovratil je v svojih težkih škornjih iz zatohle sobe bodriti drugi tri vode z iskrenim jutranjim pozdravom.

Vstalo je pa le nekaj mladih vojakov, ki so služili šele prvo leto in veljali starejšim se zmeraj za neumne rekrute. Fantje drugega in tretjega letnika pa so se komaj malec pogumili na kavaliteto, se razlekli udobneje po trdih ležalnicah in hiteli mižati kakor o polnoči.

V gorenjem kotu je ležal enoletnik-desetnik Raunegger. Ime mu je bilo Hans, kakor ostu, ki je vozil pomije iz kasarne. Rauneggerjev obraz je bil ozek in dolg takorekoč zgrajen v tri nadstropja; na vrhu pa je bilo le majhno no podstrešje, koder je bila zato več uboga pamet v hudi stiski. Tem obsebnosti so se šopirila njegova velebučno razvita in premična ušesa. Raunegger je bil v civilu pravnik, nemškutar in na vdušen burš; nosil je rdečo čepico, se lepše nego ljubljanski po dvorniki. Razkošna velikost nje govih bajnobjunih ušes je bili njegovim tovaršem neizčrpen in čudnih pripovedk. Damam je ugajal uhaš baje zlasti zato, ker je znal tako vztrajno migati s svojimi junaškimi ušesi in delati tak prijetno hladilno sapo, da jim ni bilo treba nobene pahljače. Doma da si je z ušesi lahko prežračil so bo in ugasnil svečo, po ljubljanih pa da se je vozil čudovito na golo v celnu, kadar so se mu ušesa bela od južnih sap napela. Tako so obrekovali in obrabli Rauneggerja njegovi tovarši, ki so imeli samo malovredna navadna ušesa.

Raunegger je mirno ležal na svoji postelji in sanjal o taji ljubljani gorenjski deklici. Krasnooka Breznikova Milka, he bogatega lesnega trgovca, mu je bili že iz prvih logaritmov tako pogodu kakor nobena druga! Njen prozra postava, njen zanimivi, duhoviti obrazek mu je bil vedno pred očmi.

Danes popoldne je hotel Raunegger zopet obiskati Breznikovo na Gorenjskem. Strašno pa mu je hodilo narobe, da pojde z njim tudi enoletnik-korporal Igor Zoran, trdovraten Slovenec in nevarne tekme!

"Sopka bo treba", si je mislil Raunegger, "prav lepega šopka! Oh, če bi le mogel Zorana, tega neumnega Slovenca, kako zadržati, da ne bi mogel danes z mano Breznikovim! Moram ga prehiteti in še danes izpregovoriti resno besedo z Milko na samem..."

Priporočil je nadzorni poddesetnik Okoren, stotnije situ na hiš na. Navzlic vsej svoji servilnosti in stremiljivosti se zmeraj ni dosegel korporalskega dostojanstva s portepeljem in rokavicami ter nosil še vedno le črno-zolto konopec na čaki in vsega skupaj samo dve zvezdi pod brado.

"Ali mi ne vstanete precej?" je vpil na vso sapo, zadovoljen, da se more malo postavljati. "Kaj pa mislite? Ali hočete vso nedeljo prespati? No — Jerau, ali se ti ne ljubi? Ali naj ti prinesem kave in potice k postelji, kakor grofu? Lenobe zavrne! Menažo bi želi, menažo, in spali ves dan!"

"Kar z vodo jih polij. Okoren!" mu je svetoval vodnik, tukaj najvišji poveljnik voda. Sam pa se je obrnil na drugo stran, da bi poležal še nekoliko.

Vojaki so si menci očeli, zehali, se pretegali in hiteli na hodnik k nerodnim umivalnikom. Dva sta prinesla jutranjo kavo. Fantje so peli, žvižgali in kleli, kričali, zlagali rjuhe in odeje v strogo predpisane gube, se smejali in ropotali na vseh koncih in krajih.

Prišel je dnevni korporal vprašati, če je kdo marod, bolan, ali če se kdo piše k raportu. Toda kdo

bi se "marod upilil" v nedeljo? Malone polovica se je oglasila k raportu, da bi dobili od stotnika More dovoljenje čez deveto uro med njimi tudi Raunegger. Nagle se je umil v posebnem umivalniku, ki mu ga je prinesel snažilec; napravil se je, počesal in odhitel v kantino.

Ondi je že sedelo nekaj tovarišev. Posebno židane volje je bil Igor Zoran, živahen modrook mladenič s komaj vidnim mahom ob licih. Vsi drugi so bili odkriti le on je imel čako na glavi in Rauneggerju salutiral z nalašč pretirano spoštljivostjo.

Raunegger je sedel in si naročil kave. Potem pa so se njegove oči za par trenutkov zapele v Zorana čaka in hudobna misel mu je šinila po ozkem podstrešju.

Zoranova čaka je bila sicer kaj lepa, toda narejena ni bila po veljavni natančni predpisi. Bila je mnogo preniška. Široki korporalski trak je bil svilen in žveplo rumen. Moral bi biti iz cesarske umene ovčje volne. Orel spredaj je bil premajhen in ni segal od senčila do rože. Usujeno senčilo je bilo preozko in gledalo prešabno navzgor. Skratka: Zoranova čaka je bila polna grehotnih posebnosti.

"S to čako vendar ne pojdeš k raportu!" je vprašal Raunegger preče.

"Kape v nedeljo dopoldne vendar ne smem nositi!", mu je odgovoril Zoran. "Za raport si izposodim drugo čako. Naš Mora bi me sogoltnil kar živega in sirovača bi bil stopil takle preden. Amak v Zvezdo se pojdem pa vendarle malo bahat s tole."

"Ne vem, če naj bi ti verjel ali ne", je dejal Hans in oči so se mu zasvetile kakor mačka ob mišnici. "Staviva kaj, ljubi moj Ravni tar?"

"Tri butelje šampanjca!" je redlagal Raunegger.

"Dobro, velja!"

"Velja!" je vzkliknil Raunegger in stisnil Zorana desno. "Či odješ s to čako iz kasarne v Zvezdo, plačam tri butelje šampanjca; ako pa ne pojdeš, jih plačam ti."

"O, nič se ne boj, saj pojdem!" je smejal Igor. "Pojdem takole, kakor se je tvoj stari oče menoval Ravnikarja!"

"Samo glej, da te ne sreča naš majar Pust!" je Hans polkuša lašiti neljubega tekmeca in tihi sogoltnil njegovo zafrakcijo.

"No, majarja Pusta se še ne bo im toliko, pač pa stotnika More! Pam pa, da uidev obema o pramem času, akotudi bi srečal koga zmed njiju."

Raunegger je zadovoljno pomignil z ušesi. Misli si je: V nedeljo je vse polno častnikov po ulicah; okotudi bi Zoran srečno prišel do Zvezde in iz Zvezde, bi ga vendarle pozneje morebiti zalotil kakšen itnež, ga zapodil v vojašnico in na pokvaril vso nedeljo.

Prostovoljci so odzajtrkovali in kupili tiskanih listkov, kamor so napisali svoje prošnje za dovoljenje, da smejo izostati do ture ure in da smejo iz ljubljane.

Raunegger se je vrnil k stotniji. Ob poldevetih je prišel lajtnant Knekebecin pregledavat. Bil je zadovoljen. Nihče si ni bil namazal prepašnika s prepovedanim pokostom, ampak ga zlikal z voškom in plinto; obleka na polieah je bila pravilno zložena; telečjači so viseli vsi enako visoko; kavalet so stali vsi v eni vrsti; noben železni postelnjak ni bil namazan s črnilom, temveč s povlakom; mize in klopi so bile vse oomite, tla čista; vse je bilo v redu.

Raunegger je postavil moža k oknu, naj pazi, kdaj pride stotnik Mora, in naj gleda, če drži sabljo na hrbtu; to je bilo namreč najboljši znamenje, da je močnik dobre volje.

Proti devetim je prikorakal gospod Mora, stotnije sitni poglavar. Raunegger se je zdrlil. Trčil je s petami in salutiral. Častnika pa je zaigral neumljen sardonski nasmeh okoli širokih ust; izbulil je oči in pogledal gročnika, kakor lačen lev pitano antioplo.

"A, jako me veseli, da vas zopet vidim, mladi gospod!" je za sikal skozi jezo stisnjene zobe. "A, lej, lej, kakšna je ta čaka! Videl sem vas že v Zvezdi z njo. Kaj? Zamenjali ste jo? To mi ni nič mar! Tiho! Grom in strela kje pa ste našli ta naprstek? Ču dim se le, da ne letate razoglav po mestu! O, če bi vas videl gospod polkovnik! Zato je bolje, da se vrnete takoj v kasarno in si skrijete v najtemnejši kot! Jutri boste tako prijazni, da pridete k raportu in me spomnite tega na prstka! Odstopite!"

"Če jutri ne dobim svojih tri deset dni aresta v kasarni, sem pr gospod!" si je mislil poražen Hans. Ko je ves pobit odhajal, je pravkar prižvižgal gorenjce, pol izletnikov. Med njimi je zagledal Raunegger tudi Zorana, ki ga je ob oknu radostno vabil k sebi ter mu ponujal zamenjano čako. Hans je klet vso pot in škripal z zobmi.

Pri raportu je namenil stotnik hudodelniku, da se mora pokoriti prihodnjim kazni, ker si tako

južne strani Zvezde. Po potih, potih z drobnim peskom, in na rjavih klopah je bilo že mnogo pranje obledenega občinstva. Veselo so kričali vrabei po vejah in se pojali psi po nizki travi. Vse je bilo nedeljsko-radostno. Se celo stari grof Radetzky, od hudega revmatizma ves črn po obrazu, se je držal dancs prijazneje in zdelo se je, da zdajdaj skozi z erarično dolgočasno podstavka med pisano množico in se ponudi kar brez nog, brez rok in brez pokrivala lepi ljubljancanki za kavalirja.

Predzori Zoran je korakal po srednjem drevoredu gorindol. Srečno je prehodil nevarno pot, ko se je izza reatke prikazal stotnik Mora. Zato se je Zoran naglo poslovil od tovarišev, češ, da mora iti po lep šopek in da pride potem takoj k "Žejnemu Pegazu" za požirek šampanjca.

S prisiljenim nasmehom se mu je pridružil Raunegger. Kupila sta šopke in jo krenila v gostilnico. Tovariši so ju komaj čakali.

Raunegger se je zaradi izgubljene stave držal malo bolj kisto. Zoran pa je bil prav židane volje. Na njegov predlog so nemudoma odmašili prvo buteljo šampanjca. Vsi so se izvrstno zabavali ob Rauneggerovih stroških in hitro jim je potekal čas.

"Neumni Zoran obsedi tukaj in gotovo zamudi vlak!" se je hlaavsko veselil Raunegger na tihem. "Lächerliche Begeisterung! To je že vredno pet petakov! Sam se peljem k Milki, sam!"

Vstal je in šel brez čake iz sobe, da ne bi spomnil Zorana na odhod. Na hodniku je naglo plačal natakarije in ji naročil, naj mu prinese njegovo čako, tisto s prvga klina pri peti; smeje naj jo pa skrivaj, da nihče ne opazi ničesar.

"Zdaj pa mnogo zabave, Zoran!" se je radoval.

Toda ne dolgo. Natakarija mu je prinesla čako — Zoranovo. Zakdel je in planil nazaj v sobo. Zoran pa je bil izginil skozi druga vrata in z njim Rauneggerjeva čaka.

"Peklenka smola!" se je jezil Hans. "Zdaj mi je odnesel Zoran mojo čako, svojo slabo je pustil na tukaj! Zu dumm!"

"Misli je, da si odšel", je dejal eden izmed tovarišev. "Ker ni dobil svoje čake, je vzlet tvojo. Letel je za tabo na kolodvor!"

"Prošna, menja kdo z mano?"

Vsi so se branili nevarnega pokrivala.

"Pa se pelji na kolodvor!"

"A kaj, še voza bom čakal!"

se je raztogotil Hans in odhitel.

Ves bled od jeze je ugrabil proti državnemu kolodvoru. Misli je, da se tam laglje vhitopati na vlak kakor na južni postaji. Po stranskih ulicah je hitel s čako v roki, da bi se manj ahidele njene velike napake. Na cesti na Rudolfovo železnico je srečal dvojice artilerijskih častnikov; nič se nista zmenila za njegovo pomanjkljivo posodo. Že se je bližal postajnemu poslopju, že se je oddehnil, kar je pridrdral za njim voz.

"Enoletnik!" je slišal za sabo, se pokrnil in obrnil.

O jerau! Preden je skočil gospod Mora, stotnije sitni poglavar. Raunegger se je zdrlil. Trčil je s petami in salutiral. Častnika pa je zaigral neumljen sardonski nasmeh okoli širokih ust; izbulil je oči in pogledal gročnika, kakor lačen lev pitano antioplo.

"A, jako me veseli, da vas zopet vidim, mladi gospod!" je za sikal skozi jezo stisnjene zobe. "A, lej, lej, kakšna je ta čaka! Videl sem vas že v Zvezdi z njo. Kaj? Zamenjali ste jo? To mi ni nič mar! Tiho! Grom in strela kje pa ste našli ta naprstek? Ču dim se le, da ne letate razoglav po mestu! O, če bi vas videl gospod polkovnik! Zato je bolje, da se vrnete takoj v kasarno in si skrijete v najtemnejši kot! Jutri boste tako prijazni, da pridete k raportu in me spomnite tega na prstka! Odstopite!"

"Če jutri ne dobim svojih tri deset dni aresta v kasarni, sem pr gospod!" si je mislil poražen Hans. Ko je ves pobit odhajal, je pravkar prižvižgal gorenjce, pol izletnikov. Med njimi je zagledal Raunegger tudi Zorana, ki ga je ob oknu radostno vabil k sebi ter mu ponujal zamenjano čako. Hans je klet vso pot in škripal z zobmi.

Pri raportu je namenil stotnik hudodelniku, da se mora pokoriti prihodnjim kazni, ker si tako

laglje zapomni, kdaj je delal vse mu polku sramoto z naprskom.

Oni mesec so bile najlepše nedelje in najlepši prazniki. Zoran jih je vestno porabljal za izlete na Gorenjsko in se zaročil z zabo Milko. Potuhnjani Hans mu je sladko čestital in nehotno žalostno pomignil s svojimi ušesi.

Rumunska in Bulgarska.
Berlin, Nemčija, 26. marca. — Poročevalce "Vossische Zeitung" poroča iz Sofije:

"V tukajšnjih diplomatskih krogih potrjujejo vesti, da je prišel rumunski poslanik Derussi, ki se je vrnil pred kratkim iz Bukarešte, seboj važna navodila za zopetno zbližanje obeh dežel.

"Vse novejšje vesti iz Rumunske so si edine v tem, da niti nisliti ni na morebiten spor med Rumunsko in Bulgarsko.

Požar v New Haven.
New Haven, Conn., 26. marca. Pozno nočjo je uničil velik požar velike delavnice v napravah New York, New Haven & Hartford Railroad. Škoda čenijo na 700 tisoč dolarjev.

Ogenj je izbruhnil v skladiščih za železo, nakar se je hitro zanesel v shrambe za olja in barve in kmalu objel vsa skladišča.

Gasilci so imeli težave pri gašenju radi nizkega vodnega pritiska in šele krog polnoči se jim je posrečilo pogasiti ogenj. Mnogo vseučiliških dijakov z Yale univerze je pomagalo pri gašenju. Mnogo tovornih vozov je deloma zgorelo in promet vlakov je bil za več ur ustavljen.

Predsednik Wilson dobil novo vnujkinjo.
Philadelphia, Pa., 26. marca. — Gospod in gospa Francis B. Sayre sta dobila hčerko danes zjutraj. Gospa Sayre je predsednikova hči. Predsednik Wilson in njegova soproga sta brzojavno čestitala. Brzkone bo predsednik obiskal svojo hčerko ta teden v Philadelphiji, da bo videl svojo vnujkinjo. Gospa Sayre je dobila pred kakimi osemnajst meseci sina, ki se je rodil v Beli hiši v Washingtonu.

NAŠI ZASTOPNIKI.
kateri so pooblašeni pobirati naročnino za "Glas Naroda" in knjige, kateri tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

Jenny Lind, Ark. in okolica: Mihalj Cinar.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin.

Denver, Colo.: Frank Skrabec.

Leadville, Colo.: Jerry Jamnik.

Pueblo, Colo.: Peter Culig, J. M. Rotz, Frank Janesch in John Germ.

Salida, Colo. in okolica: Louis Castello (The Bank Saloon).

Walsenburg, Colo.: Ant. Sattich.

Clinton, Ind.: Lambert Bolkar.

Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.

Woodward, Ia. in okolica: Lukas Podbragar.

Aurora, Ill.: Jernej B. Verbl.

Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.

Depue, Ill.: Dan. Badovinac.

Joliet, Ill.: Frank Eaurich, John Zastetel in Frank Bamblich.

La Salle, Ill.: Mat. Komp.

Oglesby, Ill.: Matt. Hribernik.

Waukegan, Ill.: Frank Petkovšek in Math. Ogrin.

So. Chicago, Ill.: Frank Černe in Rudolf Požek.

Springfield, Ill.: Matija Barborič.

Cherokee, Kans.: Frank Rožnik.

Columbus, Kans.: Joe Knafelc.

Franklin, Kans.: Frank Leskovec.

Frontenac, Kans. in okolica: Frank Kerne in Rok Firm.

Kansas City, Kans.: Peter Schneller.

Mineral, Kans.: John Stale.

Mulberry, Kans. in okolica: Martin Kos.

Rice, Kans.: Mike Penell.

Calumet, Mich. in okolica: Pavel Baltz in M. F. Kobe.

Manistique, Mich. in okolica: Frank Kotlan.

Aurora, Minn.: Josip Fugina.

Chisholm, Minn.: K. Zgone in Jakob Vetrh.

Duluth, Minn.: Joseph Sharanbon.

Ely, Minn. in okolica: Ivan Gouze.

Eveleth, Minn.: Jurij Kotec.

So. Range, Mich. in okolica: M. U. Akovich.

L. L. Kaphs, Jos. J. Peshel in Louis M. Perussek.

Gilbert, Minn. in okolica: L. Vesel.

Hibbing, Minn.: Ivan Pous.

Kittville, Minn. in okolica: Joe Adadich.

Nashua, Minn.: Geo. Maurin.

New Duluth, Minn.: John Jerina.

Virginia, Minn.: Frank Brovatic.

St. Louis, Mo.: Miko Grabrian.

Klein, Mont.: Gregor Zovec.

Great Falls, Mont.: Math. Ulrich.

Red Lodge, Mont.: Joseph Jeraj.

Roundup, Mont.: Tomaž Paulin.

Gowanda, N. Y.: Karl Sterniša.

Little Falls, N. Y.: Frank Gregorica.

Cleveland, Ohio.: Frank Sakser, J. Farinčič, Chas. Karlinger, Jakob Rea.

Barberton, O. in okolica: Math Kraus.

Bridgeport, O.: Frank Hočvar.

Colliwood, O.: Math. Slapnik.

Lorain, O. in okolica: J. Komše in Louis Balant.

Youngstown, O.: Ant. Kikaj.

Oregon City, Oreg.: M. Justin.

Amberg, Pa.: M. Kivrich.

Amberg, Pa.: Frank Jakle.

Bessemer, Pa.: Louis Hribar.

Braddock, Pa.: Ivan Germ.

Bridgeville, Pa.: Rudolf Pleteršek.

Burdine, Pa. in okolica: John Keršnik.

Canonsburg, Pa.: John Koklich.

Conemaugh, Pa.: Ivan Fajk in John Zopancič.

Claridge, Pa.: Anton Jerina.

Boughton, Pa. in okolica: A. Demšar.

Darragh, Pa.: Dragutin Slavik.

Dunlo, Pa. in okolica: Frank Trobec.

Forest City, Pa.: K. Zalar in Frank Leben.

Farrell, Pa.: Anton Valentinčič.

Fitz Henry, Pa.: F. Gottlicher.

Greensburg, Pa. in okolica: Joseph Novak.

Irvin, Pa. in okolica: Fr. Demšar.

Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja in John Polanc.

Luzerne, Pa. in okolica: Anton Grolnik.

Meadow Lands, Pa.: Georg Schultz.

Monessen, Pa.: Math. Kikelj.

Moon Run, Pa.: Frank Maček.

Pittsburgh, Pa. in okolica: Z. Jakše.

I. Podvanski, I. Magister in U. R. Jakoblich.

South Bethlehem, Pa.: Jernej Koprivšek.

Steelton, Pa.: Anton Hren.

Unity Sta., Pa.: Joseph Skerj.

West Newton, Pa.: Josip Jovan.

Wilkes, Pa.: Fr. Šeme in J. Petermel.

Tooele, Utah: Anton Palčič.

Winterquarters, Utah: J. Blažich.

Black Diamond, Wash.: G. J. Porenta.

Davis, W. Va. in okolica: J. Brosich.

Thomas, W. Va. in okolica: Frank Kocjan in A. Korenčan.

Grafton, Wis.: John Stampfel.

Kenosha, Wis.: Aleksander Pezdr.

Milwaukee, Wis.: Josip Tratnik in Frank Meh.

Sheboygan, Wis.: Heronim Svetlin.

West Allis, Wis.: Frank Skok.

Rock Springs, Wyo.: A. Justin, Val Stalich in Valentin Marcin.

Kemmerer, Wyo.: Jos. Motek.

Iščem svojega brata JOSEPA ŽNEBELJ. Doma je iz vasi Markovčica, pošta Materija na Primorskem. Zaeno bi želel tudi izvedeti za naslov ANTONA ABRAM. doma iz Palčaja na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi javi, ali naj se sama oglašita. — Ivan Žnebelj, 5406 Keystone Street, Pittsburgh, Pa. (27-29-3)

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja FRANKA BOŽIČ. Doma je iz Sabonj pri Podgradu na Primorskem. Pred dvema letoma je bival nekje v Joliet, Ill. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi naj javi, ali naj se pa sam oglaši. — Frank Božič, Box 44, Mayburg, Pa. (27-28-3)

Kje je JOHN JANES? Doma je iz Babnega polja pri Ložu. Pred enim letom je bil na Quaker, Tuesassa, N. Y. Za njegov naslov bi rad izvedel: John Rom, 37 Wood Ave., Braddock, Pa. Če kdo izmed rojakov ve, naj mi naznani, ali naj se pa sam oglaši. (27-29-3)

FARMA NA PRODAJ.
Lepa, dobro obdelana farma, 101 akre, rodovitna črna prst, 20-ča hiša, hlev in vse potrebno poslopje, 300 sadnih dreves, 1 akre vinske trte, blizu postaje in mesta Elkins, W. Va. Cena \$2600 in prodaja se na obroke.
John Chepirlo, Stoyer, Md.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja FRANKA BOŽIČ. Doma je iz Sabonj pri Podgradu na Primorskem. Pred dvema letoma je bival nekje v Joliet, Ill. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi naj javi, ali naj se pa sam oglaši. — Frank Božič, Box 44, Mayburg, Pa. (27-28-3)

Kje je JOHN JANES? Doma je iz Babnega polja pri Ložu. Pred enim letom je bil na Quaker, Tuesassa, N. Y. Za njegov naslov bi rad izvedel: John Rom, 37 Wood Ave., Braddock, Pa. Če kdo izmed rojakov ve, naj mi naznani, ali naj se pa sam oglaši. (27-29-3)

FARMA NA PRODAJ.
Lepa, dobro obdelana farma, 101 akre, rodovitna črna prst, 20-ča hiša, hlev in vse potrebno poslopje, 300 sadnih dreves, 1 akre vinske trte, blizu postaje in mesta Elkins, W. Va. Cena \$2600 in prodaja se na obroke.
John Chepirlo, Stoyer, Md.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja FRANKA BOŽIČ. Doma je iz Sabonj pri Podgradu na Primorskem. Pred dvema letoma je bival nekje v Joliet, Ill. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi naj javi, ali naj se pa sam oglaši. — Frank Božič, Box 44, Mayburg, Pa. (27-28-3)

Kje je JOHN JANES? Doma je iz Babnega polja pri Ložu. Pred enim letom je bil na Quaker, Tuesassa, N. Y. Za njegov naslov bi rad izvedel: John Rom, 37 Wood Ave., Braddock, Pa. Če kdo izmed rojakov ve, naj mi naznani, ali naj se pa sam oglaši. (27-29-3)

FARMA NA PRODAJ.
Lepa, dobro obdelana farma, 101 akre, rodovitna črna prst, 20-ča hiša, hlev in vse potrebno poslopje, 300 sadnih dreves, 1 akre vinske trte, blizu postaje in mesta Elkins, W. Va. Cena \$2600 in prodaja se na obroke.
John Chepirlo, Stoyer, Md.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja FRANKA BOŽIČ. Doma je iz Sabonj pri Podgradu na Primorskem. Pred dvema letoma je bival nekje v Joliet, Ill. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi naj javi, ali naj se pa sam oglaši. — Frank Božič, Box 44, Mayburg, Pa. (27-28-3)

Kje je JOHN JANES? Doma je iz Babnega polja pri Ložu. Pred enim letom je bil na Quaker, Tuesassa, N. Y. Za njegov naslov bi rad izvedel: John Rom, 37 Wood Ave., Braddock, Pa. Če kdo izmed rojakov ve, naj mi naznani, ali naj se pa sam oglaši. (27-29-3)

Iščem svojega nečaka IVANA JURKAS. Doma je iz Harmice, občina Sv. Vid, Hrvaško. Pred šestimi meseci se je nahajal v Detroitu, Mich. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj mi ga pošlje, za kar mu bodem zelo hvaležen, ali se mi pa naj sam oglaši. — Frank Petrič, Box 65, Denbo, Washington Co., Pa. (24-27-3)

IZDELEK
delavce za delati v usnjarni. Dobro plača in stalno delo.
C. Moench Sons Company, (12-2 v d) Gowanda, N. Y.

Iščem JANEZA MCHAR. Doma je iz Novega Kota št. 18. V Ameriki biva že 6 let. Pred petimi leti se je nahajal pri svojem bratu v Kansas City, Kan. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi javi, ali naj se pa sam oglaši. — Antonia Mohar, 487 Madison St., Brooklyn, N. Y. (25-28-3)

PRODAM
80 akrov obsegajočo farmo; polovico je polja in polovico pa hoste trdega lesa. Na farmi je čez 600 sadnih dreves: breskev, hrusek, jabolk in češelj; dobra voda, dva izvira prav pri hiši. Hiša ima pet sob, poleg je hlev in klet 28 čevljev široka in 36 pa dolga ter 7 visoka. Naokrog so velike vinske trte. Posestvo je ograjeno z žico, leži ob cesti, pol milje od mesta in šole. Svet je visok in raste vse, kar se vseje. Zdravo podnebje. Prodaj, ker ne morem obdelovati, za \$1600, in sicer \$1000 takoj, ostalo pa na obroke. Vzamem tudi v zameno posestvo pri kakem premogorcu ali kakem mestu. Pišite:

John Bradaeh, Box 133, Mountain Home, Ark. (22-28-3)

EDINI SLOVENSKI SALOON
v Duluth, Minn.
Rojakom Slovincem naznanjam da se nahaja moj SALOON pol bloka od Union postaje na desni strani W. Michigan St. št. 413. Za obilen posest se priporočam JOS. SCHARABON.

POZOR! HIPNOTIZEM
Izšla je vsezkozi zanimiva knjiga, kakoršne se nimajo Slovinci ne tu ne v stari domovini. Kdor jo bo naročil, jo bo z užitkom prebral in dobil vpogled v marsikatero stvar, o katerih do zdaj se sliši ni.

Knjiga ima preko sto strani, opremljena je s dvajsetimi krasnimi slikami. V njej so natančno navodila za hipnotiziranje, v njej so navedeni pojasnjeni pojavi, katere smatra navaden človek za nemaravne.

Stane 60 centov.

Oni, ki ni z njo zadovoljen, naj jo vrne in dobil bo denar nazaj.

Naročite pri:

"SLOVENSKA KNJIGARNA", P. O. Box 1611, New York, N. Y.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja FRANKA BOŽIČ. Doma je iz Sabonj pri Podgradu na Primorskem. Pred dvema letoma je bival nekje v Joliet, Ill. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi naj javi, ali naj se pa sam oglaši. — Frank Božič, Box 44, Mayburg, Pa. (27-28-3)

Kje je JOHN JANES? Doma je iz Babnega polja pri Ložu. Pred enim letom je bil na Quaker, Tuesassa, N. Y. Za njegov naslov bi rad izvedel: John Rom, 37 Wood Ave., Braddock, Pa. Če kdo izmed rojakov ve, naj mi naznani, ali naj se pa sam oglaši. (27-29-3)

FARMA NA PRODAJ.
Lepa, dobro obdelana farma, 101 akre, rodovitna črna prst, 20-ča hiša, hlev in vse potrebno poslopje, 300 sadnih dreves, 1 akre vinske trte, blizu postaje in mesta Elkins, W. Va. Cena \$2600 in prodaja se na obroke.
John Chepirlo, Stoyer, Md.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja FRANKA BOŽIČ. Doma je iz Sabonj pri Podgradu na Primorskem. Pred dvema letoma je bival nekje v Joliet, Ill. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi naj javi, ali naj se pa sam oglaši. — Frank Božič, Box 44, Mayburg, Pa. (27-28-3)

Kje je JOHN JANES? Doma je iz Babnega polja pri Ložu. Pred enim letom je bil na Quaker, Tuesassa, N. Y. Za njegov naslov bi rad izvedel: John Rom, 37 Wood Ave., Braddock, Pa. Če kdo izmed rojakov ve, naj mi naznani, ali naj se pa sam oglaši. (27-29-3)

FARMA NA PRODAJ.
Lepa, dobro obdelana farma, 101 akre, rodovitna črna prst, 20-ča hiša, hlev in vse potrebno poslopje, 300 sadnih dreves, 1 akre vinske trte, blizu postaje in mesta Elkins, W. Va. Cena \$2600 in prodaja se na obroke.
John Chepirlo, Stoyer, Md.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja FRANKA BOŽIČ. Doma je iz Sabonj pri Podgradu na Primorskem. Pred dvema letoma je bival nekje v Joliet, Ill. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi naj javi, ali naj se pa sam oglaši. — Frank Božič, Box 44, Mayburg, Pa. (27-28-3)

Kje je JOHN JANES? Doma je iz Babnega polja pri Ložu. Pred enim letom je bil na Quaker, Tuesassa, N. Y. Za njegov naslov bi rad izvedel: John Rom, 37 Wood Ave., Braddock, Pa. Če kdo izmed rojakov ve, naj mi naznani, ali naj se pa sam oglaši. (27-29-3)

B. SEVERY:

Smrt Johna Darowa.

(Nadaljevanje).

Z mrzlično naglico sem se pripravil na beg in skoraj nerodno mi je bilo, ko so me drugi dan obiskali moji stariši. Seboj so pripeljali mlado deklico, s katero so me hoteli poročiti. — Ta mlada deklica je slednjič res postala moja žena in tvoja mati. — Ko smo se vozili po okolici, se nisem menil ne za očeta, ne za mater, ne za nevesto. — Moje misli so bile samo pri Loni.

Vsa sreča, da je trajal obisk samo dva dni. Proti večeru četrtega dne, sem se napotil na hrib Malabar. Kmalu je nastopila krasna poletna noč, ki je bila tako jasna, da sem na štiristometrov razločil vse listje na drevesu, pod katerem sva se z Lono sestajala.

Ko sem se približal, je stopila Lona izza debla. — O ljubeznjiva, ali si čakala name? — sem jo vprašal in ji skušal poljubiti roko. — Ona je stala nepremično in mi ni odvrnila.

Tako sem bil presenečen, da nisem vedel, kaj bi počel. — Za božjo voljo, kaj se je vendar zgodilo? —

S tako močjo me je pahnila od sebe, da sem se opotekel, potem je pa začela bežati.

Sree mi je za trenutek prenehala utripati. — Zameglilo se mi je pred očmi. Ko sem izpregledal, sem videl le malo belo postavbo, ki je letela po pobočju hriba. — Kakor sem rekel, je od onega večera minilo že dvajset let.

Toda poročal bom samo, o dejstvih za njihove posledice se ne bom veliko menil. — Tedaj je pa stopil izza grmovja velik možak in mi zastavil pot. — Meseč mu je razsvetljeval obraz bil je Rama Ragobah. Več kot eno minuto sva gledala drug drugega in čakala, kdo bo prvi napadel.

Ragobah je prvi izpregovoril: — Ona je moje telo in moja duša. — Angleški pes naj si išče tovarišice drugega plemena.

Sklonil se je bil k meni in mi sknil te besede v obraz. Takoj sem izpregledal, da me glede moči in spretnosti visoko nadkriljuje. — V svoji domovini sem se bil precej izučil v borenju. — Prepričan sem bil, da bi padel, če bi ga zadel s pestjo v spodnjo čeljust. — Skočil sem za par korakov naprej in ga z vso silo sunil. — Ragobah je telebnil na tla, toda trenutek kasneje je ustal in potegnil izza pasa dolg nož. — Vedel sem, da sem izgubljen, če se mi ne posreči uiti. Hotel sem klicati na pomoč, pa sem se kmalo premislil. Daleč naokoli ni bilo nobene hiše in nobenega človeka.

Ragobah je zavihal rokav na svoji desni roki kot da bi hotel reči: — Zdaj je prišel čas, zdaj odločiva, kdo bo imel Lono. — Jaz sem držal palico v svojih rokah in čakal napada. Če bi se ne bil nič borenja, bi ga najbrže poskušal udariti po glavi. — To je tudi on pričakoval. — V tem slučaju bi bil samo privzdignil levo roko in odbil udarec, z desnico bi mi pa zabodel nož v srce.

Ko je začel iti proti meni, sem dvignil palico. — On je nehotno dvignil levo roko. — Tedaj sem se z vso silo zapodil vanj in mu zadel konec palice v levo oko. — Predno je bil prišel toliko k zavesti, da bi se lahko branil, sem ga udaril parkrat po glavi, da je padel na tla.

Nisem se mogel prepričati, če je živ ali mrt, ampak zdirjal sem kot preplašena žival proti svojemu domu. Na noben način mi ni moglo opisati, kako sem preživel tisto noč. — Naslednji dan sem pisal Loni pismo in jo prosil za pojasnila. — Odgovora ni bilo. — Pisal sem drugo, tretje, deseto pismo, toda nobenega odgovora. — Namesto tega mi je neki prijatelj povedal, da se je Lona zaročila z Ramo Ragobahom.

Tedaj sem mislil, da bom znorel. Prepričan sem bil, da je Lona zame enkrat za vselej izgubljena. — Stariši so me neprestano silili, da naj se poročim. — Svoji nevesti, tvoji materi, sem povedal, da mi je samo prijateljica in da ne obcutim do nje nobene posebne ljubezni, toda ona je neprestano silila vame. — Slednjič sva se poročila.

Po poroki sem odpotoval iz Bombaya in šele po enem letu sem se vrnil tja. — Mislim sem, da sem Lono za vedno pozabil, toda temu ni bilo tako.

Nekega večera sem dobil pismo od Lone, katerega boš našla med mojimi papirji. Pismo se je glasil:

Na smrtni postelji sem. — Veliko bi ti še rada povedala, predno se ločim od tega sveta. — Nikar ne bodi prepričan, da ne sodej me preostro. — Pridi, prid, naskrivaj! Idi na hrib Malabar. — Tam te bo čakal nekdo, ki te bo privedel k meni. — Ko boš prišel tja, trikrat zažvižgaj. — V votlini te bo čakal.

Lona. Pismo sem več kot desetkrat prebral. — Sprva sem mislil, da tiči za tem kaka izdaja, pa sem se kmalo otresel vseh pomislekov.

Proti večeru sem se odpravil tja. — Bila je ravnotako krasna noč, kakor zadnjič. — Gledal sem na vse strani, toda nikjer nikogar. — Trikrat sem zažvižgal, pa nobenega glasu. — Stopil sem v votlino in strmel v temo. — Tedaj sem pa zaslišal za seboj glas: — Ali ste vi žvižgali, sahib?

Človek, ki je to govoril, je stal čisto za menoj, takojda sem čutil njegovo sapo na mojem vratu. — Kri mi je zledela po mojih žilah. — Za menoj je stal Rama Ragobah. — Tedaj nisem več dvomil, da je nastopila zame zadnja ura.

Kakor vidim, ste danes pozabili svojo palico — se je zakrohotal moj tekmeč in potegnil izza pasa dolg nož. — Ko sva se zadnjič poslovila, ste precej hitro odšli. — Če bi bili le malo počakali, bi vas danes ne bilo pri tem sestanku. — Za vami je brezno in v njem je voda. — Če vržete kamen vanj, preide precej sekund predno pade na dno. — Ljudje pravijo sicer, da voda sploh nima dna, toda jaz jim ne verjamem. — Se boste pa vi prepričali. Kaj ne, da se boste?

Te besede je govoril s tako zaničevalnim glasom, da nisem vedel, če bi moral ali če bi mu odgovarjal.

Zakaj me zasledujete? — sem ga slednjič vprašal. — Ali ne izprevidite, da sem storil vse v silobranu? — Prepričali ste se z menoj in jaz sem se poslužil vseh sredstev, samo da sem si rešil življenje. — Jaz...

Ah, kaj — me je prekinil. — Ničesar bi ne rekel, če bi mi ranili samo glavo. — Toda ranili ste mi srce. — Ali veste, kaj se to pravi? — Zato vas sovražim in zato morate umreti.

Kaj ste mi storili? — je zakričal. — Čakajte, vam bom povedal. — S pomočjo nekega čudodelnega sredstva ste napravili, da vas je začela moja žena ljubiti. — Vaše prokleto ime je neprestano na njenih ustnicah. — Še celo v spanju vas kliče. — Od dne do dne je bledejša, podobna je lotosovi cvetlici, kateri so izrgali korenino.

Če bi bil v tistem trenutku skočil name, bi se ne branil. Vedel sem, da me Lona ljubi in to mi je bilo največje zadovoljenje.

— No, sahib — je rekel in mi pomolil nož pred obraz —

pa se mene poskušajte začarati. — Zdaj se vam nudi najlepša prilika.

Sam ne vem, kako je bilo mogoče, da sem v tem usodnem trenutku ostal pri zavesti. — Z bliskovito naglico sem potegnil svoj težak klobuk z glave in mu ga z vso silo vrget v obraz. — To je bilo sicer slabo orožje, toda bilo je edino, ki mi je preostajalo. — Ragobah je bil zamižal, nagnil se je nekoliko nazaj in vzdignil roko, v kateri je imel nož. — Zatem sem ga z vso močjo sunil v spodnjo čeljust, da je padel iz votline. — Vse to se je zgodilo v par trenutkih. — Udarce je bil tako dobro pogoden, da je moj nasprotnik obležal nepremično na tleh. — Izvil sem mu nož in se nagnil čez njega. — Sprva sem ga hotel usmrtiti, pa sem se kmalo premislil. — Vzdignil sem težko skalo in mu jo vrget na levo nogo. — Kljub temu, da je bil silno močan, je imel noge in roke kot kaka ženska.

Silno ga je moralo zaboleti, ker se je takoj popolnoma zavedel. — Levo nogo je imel zdrbljeno. — Po vseh štirih se je privlekel do drevesa, vzravnal se je in začel kričati: (Nadaljevanje prihodnjije).

dobite "GLAS NARODA" skozi štiri mesece dnevno, izvenredni nedeljni poštanski praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobite tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donaja dnevno poročila s bojišča in rane silke. Sedaj ga sleherni dan razpošiljamo 13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse oboje lista je organizirano in spada v strokovne unije.

MODERNO UREJENA
TISKARNA GLAS NARODAVSAKOVRSNE TISKOVINE
IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH,

: : DELO OKUSNO. : :

IZVRŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNIJSKO ORGANIZIRANA

POSEBNOST SO:

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETE,
CENIKI I. T. D.VSA NAROČILA POŠLJITE NA:
SLOVENIC PUBLISHING CO.
82 Cortlandt St., New York, N. Y.ZA VSEBINO OGLASOV NI ODGOVORNO NE UPRAVNI
ŠTVO NE UREDNIŠTVO

Kaj pravijo pisatelji, učenci in državniški o knjigi Bertja pl. Suttner.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolačević Tokstaj je pisal: Knjigo sem s velikim užitek prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga je velika vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli....

Friderik pl. Bodenstedt: Odkar je umrla madame Stael ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanjega časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehotno pomisliti, da se bližajo človeštvu boljše časi. Kratkotrajno: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobovnik: To knjigo bi človek najraje poljubil, v dno srca me je pretrlo, ko sem jo prebral.

Štajerski pisatelj Peter Kosseger piše: Sedel sem v nekem gostu pri Glasu in sem bral knjigo s naslovom "Doli z orožjem". Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju. Ko sem jo prebral, sem saželel, da bi se preestavilo knjigo v vse kulturne jezike, da bi jo imela vsaka knjižarna, da bo je tudi v Bolah ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družbe, ki bi razširjala te knjige?

Henrik Hart: — To je najboljša očistilna knjiga, kar sem jih kdaj bral....

C. Neumann Hofer: — To je najboljša knjiga, kar so ji spisal ljudje, ki se borijo za svetovni mir....

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1890 v Berlinu): Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsekemu jo bom poslušal. Ne bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi bili kje križarstva in učili vse narode....

Financijski minister Dunajski je rekel v nekem svojem govoru v poslanski zbornici: Saj je bila pred kratkim v posebni knjigi opisana na pretresljiv način vojna. Knjige ni našel noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa priprosta ženska Berta pl. Suttnerjeva. Prosim Vas, posvetite par ur temu delu. Mislim, da se ne bo nikdo več navduševal za vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Naročite jo pri:
Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt Street, New York City, N. Y."GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V
SLOVENSKIH DRŽAVAH. — NAROČITE SE NA NJE

Rada bi izvedela za naslov svojih dveh bratov FRANKA in JOHNA MORAVEC. Prosim, če kdo izmed rojakov ve, da mi naznani, ali naj se sama oglašam. Doma sta pri Trebnjem na Dolenjskem. — Mary Moravec, sedaj omožena Pirtz, Box 432, Roundup, Mont. (24-27-3)

ZAKLANJE

Čejeznan naročnikom v Sloveniji sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovanja zastopnik

Mr. ZVONKO JAKŠIČ, ki je pooblaščen pobirati naročila in izdajati tozadevna potrdila Upravištvu "Glas Naroda"

Brezplačen nasvet in pouk
priseljencem.

"THE BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION" za državo New York varuje priseljence ter jim pomaga, če so bili oseprenjeni, oropani ali če so s njimi slabo ravnali.

Brezplačna navodila in pouk v naturalizacijskih zadevah — kako postati državljani Združenih držav, kje se oglašati za državljanske listine.

Sorodniki naj bi čakali novo-doblo priseljenec na Ellis Island ali pri Barge Office.

Oglasite se ali pišite:
STATE DEPARTMENT
OF LABOR,
BUREAU OF INDUSTRIES
AND IMMIGRATION.
Newyorški urad:
230, 5th Ave., Room 2012.

Odprto vsak dan od devetih do polne do petih popoldne in ob sredah od osme do devete ure zvečer.

Urad v Buffalo: 704, D. S. Morgan Building. Odprto vsak dan od devetih do petih popoldne in ob sredah od sedme do devete ure zvečer. (1x v t)

HARMONIKE

bedni harmoniki vrste izdelujejo in popravljajo po najnižjih cenah, a do te trpčnosti vsako polje, kar sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedel v svojem lastnem domu. V popravilu vnanem kranjske harmonike ter razumam po delu harmonike kje makava brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WINKEL

1917 East 12th St., Cleveland, Ohio.

Veliki vojni atlas
vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij
skih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov
na 20tih straneh in vsaka stran je 10½ pri 13½ palca yellka.
Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov
na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.
Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev, držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Poslajte 25c ali pa 15c. v znakah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželjeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkrcanja ali imena parnika. Obrnite se zanj na njega, kjer boste točno in solidno postreženi.

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih

Cena 15 centov

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d. V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Zjedinjene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalmacije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15 centov

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor na primer od Italije, Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company.

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepiral, da dosepejo denarne pošiljke tudi sedit, zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljke v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znanec v staro domovino?

100 K velja sedaj \$13.25 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.